

Petak, 10. novembar 2006.

Svedok Miodrag Panić

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 9.10 h.

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobro jutro. Izvinjavam se zbog toga što sam zbog nečeg drugog morao da zakasnim nekoliko minuta. Gospodine, da li mogu da vas podsetim na svečanu izjavu koju ste dali na početku svog svedočenja i koja je još uvek na snazi. Gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Dobro jutro časni Sude. Dobro jutro svima u sudnici. Hvala lepo.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT VASIĆ – NASTAVAK

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dobro jutro, gospodine Paniću.

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Dobro jutro.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da nastavimo gde smo juče stali. Na pitanje mog uvaženog kolege Lukića u toku vašeg svedočenja rekli ste da ste 20. novembra 1991. godine došli u kasarnu i da ste tada tamo, pre nego što ste dobili poziv da se javite pukovniku Mrkšiću, zatekli jedan autobus i neke lokalne ljude koji se muvaju oko autobusa. Da li sam ja to tačno zapamtio?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste ovo izjavili prvi put izjavili tek 2005. godine i da li o ovome ranije u svojim izjavama 1998. godine, 2001. godine, 2003. godine niste govorili? Da li se toga sećate?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da jesam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Evo, ja ću pokušati da vam u izjavama koje ste dali Vojnom sudu i izjavama koje ste dali istražnom sudiji čak u Novom Sadu 2003. godine podsetim šta ste rekli. U Vojnom sudu, ja pretpostavljam... je li imate kod sebe ovaj komplet, koji ste juče...

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Nemam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja ću pročitati, pa ćete pokušati...

ADVOKAT VASIĆ: Hvala vam puno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Molim vas nađite izjavu Vojnom sudu koju ste dali. To je izjava koju ste dali 1998. godine, 28. dvanaestog?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Nije ovde. Ovde je ratni dnevnik, ovde su...

ADVOKAT VASIĆ: Sada ću zamoliti sudskog službenika da ...

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR:... i knjiga formacija.

ADVOKAT VASIĆ: Dajte gospodine Paniću ovu izjavu.

SVEDOK PANIĆ: Hvala.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Je li prepoznajete gospodine Paniću ovu izjavu?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ovo je...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pogledajte...

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ovo je izjava pred Vojnim sudom...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Je li tako?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Jeste. I ovo je prva moja izjava.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pogledajte u ovoj izjavi poslednju stranicu. Okrenite drugi pasus kaže: "Nakon toga...", prethodno kažete kako ste se vratili u kasarnu, pozvali Mrkšića, u prvom pasusu, i obavestili ga, je li tako? To piše u prvom pasusu na poslednjoj stranici?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: U drugoj... u drugom pasusu stoji: "Nakon toga, u odnosu na one koji su zatečeni u bolnici, naša jedinica i komanda nije donosila nikakve odluke, niti je bilo šta preduzimala. Po dolasku u kasarnu, ja sam zatekao jedan autobus u kome su se nalazili ovi iz bolnice". Ovde kažete da ste ovaj autobus zatekli pošto ste se vratili sa sednice Vlade, je li tako?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da, i to je greška.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dobro. Ostavimo na trenutak tu izjavu po strani. Da pogledamo izjavu koju ste dali istražnom sudiji Specijalnog suda u Novom Sadu.

ADVOKAT LUKIĆ: Zamolio bih poslužitelja da svedoku da primerak i ove izjave.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine Paniću, je li ovo izjava koju ste dali istražiteljima... istražnom sudiji Specijalnog suda u Novom Sadu 2003. godine?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Verovatno jeste. Ja je prvi put vidim, a moj je potopis.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pogledajte molim vas stranicu 3? Okrenite. Da li u predposlednjem pasusu te stranice piše: "Ponavljam, da sam ja, kada sam se vratio u

kasarnu video samo jedan autobus sa zarobljenicima. Druge autobuse nisam video". Da li i ovde kažete da je to bilo po povratku u kasarnu? Je li se slažete s tim?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa ovo je... ovo je takođe greška. Znači, bila je konfuzija u... a ja sam... ja sam imao priliku da se malo, ovaj, podsetim, da malo sredim svoja sećanja. I onda je došlo do izjave u kojoj... u koju... koju sam dao, ovaj, istražiteljima u kojoj sam naveo, ja mislim, preciznije neke stvari.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: I vi ste ova svoja sećanja sredili, kako ste nam sada rekli, i to 2005. godine kada ste razgovarali sa istražiteljima, je li tako?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa, ja sam morao malo prelistati nešto što sam mogao dobiti od dokumenata, nešto radeći na tome, pripremajući se. I onda sam raščistio neke datume sa kojima, ja kažem, imam još uvek određenih problema. To je bilo dosta davno...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dobro. Svakako. To ste nam rekli. Mislim, ovde se ne radi o datumima. Ovde se radi o jednom datumu. I da li mi možete potvrditi da vi zapravo onaj deo izjave vaše, koju ste dali ovde, da ste - nakon povratka sa sednice Vlade, videli dva do tri autobusa u dvorištu kasarne - nikada ranije niste izjavili do 2005. godine, do ovog razgovora sa istražiteljima? Je li to mi takođe možete potvrditi, da sad ne čitamo ponovo sve ovo?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da, da. Znači, da zaključimo, i ostajem pri ovome. Prilikom dolaska, prvog dolaska u kasarnu, odnosno boravka u kasarni, negde do pola 10, ja sam video jedan autobus. Po povratku sa sednice vlade, video sam još dva do tri autobusa. To je sada moj konačan iskaz.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: I samo mi recite, da li ste ovaj konačan iskaz ovako uobličili tek 2005. godine, a da ste pre toga govorili drugačije? Da li se sa mnom slažete?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa ako tako piše, tako je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li bi nešto promenilo u vašem sećanju ili pamćenju, ako vam kažem da je većina svedoka Tužilaštva koje smo ovde saslušali i koja je vožena... odvožena tim autobusima iz kasarne prema... iz... iz pardon, bolnice prema kasarni i posle prema "Ovčari", svedočili da su svih pet ili šest autobusa išli istovremeno u koloni i da su istovremeno stigli u kasarnu i da su istovremeno stigli na "Ovčaru"? Da li takva neka činjenica može sada da osveži vaše pamćenje i da promeni vaš iskaz, u pogledu onoga što ste vi videli?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa ne može. Oni... Ja... ja mogu da kažem da su oni samo u kasarni mogli formirati kolonu, i pod obezbeđenjem jedinice vojne policije da budu upućeni na "Ovčaru". Znači, ja prihvatam da su bili u koloni. A to prihvatam iz razloga jer sam video kolonu autobusa koja se vraćala... posle "Ovčare".

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li su oni bili u koloni i u kasarni?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ja nisam video kolonu. Ja sam video prvo jedan autobus, otišao na one svoje zadatke koje sam imao, i video posle dva... po povratku sa sednice Vlade, video dva do tri autobusa. Ako čine kolonu tri, a čine - čine i dva.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dobro. Ovde nije bitno. Ja sam vam rekao šta su svedoci rekli Tužilaštva. To će biti u oceni dokaza. Nego recite mi, kada... kad ste se javili pukovniku Mrkšiću iz kasarne, koliko je to sati bilo? Kada ste dobili poruku da mu se javite, kada ste mu se javili?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa ja mislim da je to bilo negde oko 10.30.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dobro. I tada ste nam rekli da ste mu rekli za moguću neku temu na sednici Vlade i šta je on rekao, je l' tako?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A ako vam kažem da predstavnici vlade tada u 10.30 nisu ni stigli u Vukovar, da li mi možete reći odakle ste čuli da će biti sednica vlade i šta će na njoj biti raspravljano?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa mogu reći. Čuo sam od ovih ljudi koji su se vrzmali oko autobusa. I njihov komentar je bio: "Ovi ljudi iz bolnice neće biti transportovani za Mitrovicu, nego će danas na Vladi da se odlučuje, hoće ova vlada da im sudi". To je bio njihov komentar. A otkud su oni znali, ja ne znam. Verovatno su od nekoga bili obavešteni. To je za mene mnogo značilo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A ko su bili ti ljudi gospodine Paniću?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa to su bili iz ove lokalne TO.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A šta su oni bili u lokalnom TO?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa ja ne znam da li su imali ikakvu funkciju, ali eto, vrzmali su se oko autobusa.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A odakle vam ideja da tako neki ljudi koji su bili pripadnici lokalnog TO i koji su se tu vrzmali, imaju kontakata sa vladom koja do tada nikada nije bila na ovoj teritoriji? To ste nam juče rekli?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa to je i mene začudilo, i zato sam morao izvestiti mog komandanta.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi, da li se slažete sa mnom da ste ovo... da ste komandantu rekli tom prilikom, to jest pretpostavili šta će biti tema sednice Vlade, da ste to prvi put rekli 2003. godine, a da pre toga u svojim izjavama to niste spominjali, već ste rekli samo da ste zvali komandanta posle sednice. Da li se slažete sa mnom?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa moguće je to. Moguće. Zavisi kome sam davao izjavu, u kom kontekstu, u kakvom raspoloženju, psihičkom stanju, uz... eto, jedan vremenski period koji je dosta dug od događanja, i moguće je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Znači, možemo se složiti da ste 1998. godine u Vojnom sudu, 2001. godine organu bezbednost dali izjavu gde pominjete da ste tek nakon sednice Vlade obavestili pukovnika Mrkšića o zaključcima i toku sednice, a da niste tada govorili o tome da ste mu pre... da ste prethodno... prethodno s tim... s njim o tome razgovarali?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da, ja sam njega u svakom slučaju obavestio o zaključcima sednice Vlade kada je sednica završena. Nisam mogao pre toga.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi molim vas, koliko je trajao taj sastanak ili sednica vlade i kada ste se ponovo javili, odnosno kada ste se javili nakon toga, ovaj, pukovniku Mrkšiću?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa sednica vlade je bila počela, bila je počela... već sigurno pola sata da je trajala. Moje prisustvo na sednici je takođe trajalo oko pola sata. Mislim da je ukupno sednica Vlade trajala sat vremena.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: I kad bi se onda vi otprilike mogli javiti pukovniku Mrkšiću iz kasarne?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa to je moglo biti...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE:nakon sednice?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR:to je moglo biti oko 11.00 časova do 11.15 časova, ako je sednica počela u 10.00 časova. A ako je počela u 11.00 časova, dajem i tu mogućnost, onda je posle sat vremena i petnaestak minuta.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine Paniću, moj klijent tvrdi da pre sednice Vlade on vam nije dao nikakve smernice za bilo kakav prihvatanje zaključka Vlade, i da o tome niste razgovarali pre sednice. O tom stavu je ovde govorio i jedan svedok, referenca je stranica 11.950 i 11.951.

prevodioci: Prevodioci nisu čuli brojeve stranica.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vi još uvek ostajete kod svog stava da ste o tome razgovarali pre ili ste o sednici Vlade razgovarali tek nakon sednice Vlade?

ADVOKAT LUKIĆ: Izvinjavam se prevodiocima, ja malo žurim zbog vremena. Reference su 11.950 i 11.951.

ADVOKAT LUKIĆ: Moram da...

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Moram samo da prigovorim pre ovog pitanja, da li gospodin Vasić tvrdi da u referencama na koje se poziva taj svedok tvrdi da gospodin Panić nije pričao sa gospodinom Mrkšićem. Ja se lično ne sećam da sam tu činjenicu čuo od bilo kog svedoka, pa bih voleo... šta to tvdi gospodin Panić da je taj... gospodin Vasić da je taj svedok rekao, kad već predočava svedoku.

ADVOKAT VASIĆ: Ne, to ne predočavam svedoku. Ovo su reference za Sud, a nisam tvrdio da je ovaj svedok rekao o razgovoru između gospodina Panića i gospodina Mrkšića. Rekao sam jednostavno da se ova referenca odnosi na stav gospodina Mrkšića povodom zahteva Vlade. A šta je ušlo u zapisnik, iskreno, ja nisam pratio, jer... jer žurim.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dakle, mene interesuje samo... To je stav gospodina Mrkšića ono što on kaže da je tada bilo, da ste nakon sednice razgovarali o zaključcima, a ne pre?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da. A ja tvrdim ovo što sam rekao i pre i posle sednice. I dozvolite, kako može potčinjeni otići na tako važan skup - bez odobrenja i nekih smernica od pretpostavljenog.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Vi ste na taj skup otišli da predstavljate komandanta i da pozdravite skup?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A ne da... nije uopšte bila priča o tome šta će biti na sednici Vlade, niti kakve će odluke biti, niti ste u tom smislu dobili bilo kakva ovlašćenja. No dobro. Vi ostajete kod svoje tvrdnje, a...

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa žao mi je, ali ovo je istina.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A ja tvrdim da se vi dobro ne sećate ovoga ili da činjenice koje vi iznosite nisu se dogodile, jer sednica Vlade 20. jedanaestog 1991. godine uopšte nije počela u 10.00, niti u 11.00 časova, kako vi tvrdite, pa niste u to vreme ni mogli da zovete komandanta. Ona je počela u 14.00 i trajala je do 15.00 časova. Šta kažete na takvu tvrdnju?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Dajem mogućnost da ne znam gledati na sat, da... da sam zaboravio vreme. Dajem mogućnost da mogu zaboraviti i svoj rođendan. Ali ne mogu zaboraviti neki događaj koji se desio u to vreme, tako težak i tako veliki. Sve smo uradili na najbolji mogući način, i na kraju imali smo ovu senku koja nas prati čitav život.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam, gospodine Paniću.

ADVOKAT VASIĆ: Molio bih da nam se pusti snimak koji nosi oznaku MFI 269? To je onaj snimak koji je moj uvaženi kolega Lukić puštao svedoku, a radi se o "Veleprometu".

(Video snimak)

ADVOKAT LUKIĆ: Zaustavite kada se pojavi gospodin Hadžić. Zaustavite.

(Kraj video snimka)

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine Paniću, da li biste se složili sa mnom da se ovde vidi dolazak gospodina Hadžića sa Arkanom u "Velepromet"?

ADVOKAT LUKIĆ: Prigovor.

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Gospodin Vasić je prvo morao da pita gospodina Panića da li je tu bio prisutan, pa ako jeste, da odgovori na ovo pitanje. Ovako se traži od njega da nagađa, ako on nije bio tu tada.

ADVOKAT VASIĆ: Gospodin Panić će nam reći ako nije bio prisutan i ako na to ne može da odgovori.

SUDIJA PARKER: On vam je to već rekao, gospodine Vasiću. Rekao je da je došao pošto je sastanak već počeo otprilike, po njegovom mišljenju, pola sata posle početka sastanka.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste gospodine Paniću u ovo vreme, koje se vidi na ekranu, bili u prostorijama "Veleprometa"?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ovo može samo da bude posle sednice Vlade, a potkrepiću sledećom činjenicom. Pri kraju sednice Vlade, Goran Hadžić je najavio da će obići grad Vukovar. I ovo može samo da bude njihov obilazak, odnosno odlazak, a ne dolazak. Uostalom, nije ni bitno za naš događaj. Nije ni... po meni, nije ni bitno da li je bilo 13.00 ili 15.00 časova, bitno je da je sednica održana, i bitne su njihove odluke.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Paniću. Mi nećemo dalje gledati ovaj snimak.

ADVOKAT VASIĆ: Ja samo, časni Sude... čini mi se da je ovaj snimak još uvek ostao kao MFI, ili je uveden kao... kao dokazni predmet? Dokazni predmet? Onda u redu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Nećemo dalje gledati ovaj... ovaj snimak, ali ja bih vas pitao, ako vam kažem da je jedan drugi svedok koji je tog dana bio u dvorištu "Veleprometa" na sednici Vlade, kaže da je ona počela oko jedan ili iza jedan - da li još uvek ostajete kod ovog vašeg stava da je ona bila izjutra?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ona je bila sigurno ranije.

ADVOKAT VASIĆ: A to je referenca za Sud 4697 transkripta.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ako vam kažem da je jedan svedok rekao da ste vi bili u dvorištu "Veleprometa" kada su stizali članovi Vlade, da li bi i tu ostali kod svog iskaza, ili bi to osvežilo vaše sećanje?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa ja bih rekao, oprostite što sam grub, taj svedok zaobilazi istinu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam.

ADVOKAT VASIĆ: To je referenca 4703.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A ako vam kažem da vi prilikom odlaska na sednicu Vlade niste nosili blokče, nego da ste nosili beležnicu, jednu fasciklu, i da to tvrdi jedan svedok koji je s vama bio, da li i dalje ostajete ostajete da ste nosili beležnicu?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa nemam komentar. Ja ostajem pri svojoj... svom iskazu.

ADVOKAT VASIĆ: To je referenca 4562 stranica, red 18. Dobro gospodine Paniću, a ako vam kažem da su neki svedoci, članovi Vlade, rekli da tog dana je bio neformalni sastanak koji je počeo u 14.00 časova na "Velepromet"-u, i da na njemu nije bilo nikakve odluke o predaji zatvorenika?

ADVOKAT VASIĆ: Reference su dokazni predmet 387, stranice 3145 do 3148, dokazni predmet 388, stranice od 3172 do 3191, dokazni predmet 389, stranice 2507 i 2508, 2536 i 2537, i dokazni predmet 390, stranice od 3056 do 3061.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Šta bi rekli na to? Dakle - da uopšte prvo nije bila sednica, drugo da je počela u dva sata, i treće - da na tome sastanku nije bilo nikakvih zaključaka o predaji ratnih zarobljenika?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa verovatno se radi o njegovom nekakvom interesu, pošto je zaobišao istinu, ili zaobišli su. Ja znam gde sam bio i znam šta sam čuo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Šta biste rekli ako vam kažem da ste ovaj... ovu beležnicu koja... koju ste ovde... čiju ste ovde kopiju pokazali, i koju ste ovde pokazali, te beleške napisali tek kasnije, a da ste tom prilikom kad ste bili na sednici Vlade, sa sobom imali beležnicu u koju ste uneli možda službene podatke o tome šta se dešavalo na sednici?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da li vam ja ličim na takvog čoveka? Znači, ja govorim i predao sam materijalni dokaz. Imao sam samo blokče u džepu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dobro gospodine Paniću. Recite mi molim vas, zašto u ovo blokče niste zabeležili zaključke sednice Vlade, ako ste već nešto tamo beležili?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Zaključke sednice nisam mogao tako brzo da upišem i ja sam njih zapamtio. Za mene je bilo samo bitno da oni ne dozvoljavaju da se oni... Ja nisam tada imao... imao strpljenja ni da zapišem. Znači, ja nisam mogao... mogao da shvatim da oni, ovaj, žele tako nešto da odluče. I ne samo da... da žele da sude ovim ljudima, nego žele da se vrate i oni koji su već bili u Mitrovici. I ja... ja sam to jednostavno zapamtio za sav život... za ceo život.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ali vi tu niste napisali da su odlučili ni da će zatvor biti na "Ovčari", ni da postoji saglasnost o njihovoj predaji. Ništa od toga niste napisali u ovoj beležnici. Ni šta ste vi rekli na toj sednici Vlade, ni to niste napisali, je l' tako?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ne. To nije ni... nije bilo u beležnici. U beležnici, odnosno u onom blokčetu, piše ono samo što sam ja dostavio.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A niste napisali ni šta je rekao pukovnik Vujić? Ni to niste napisali?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa nisam. Ali to bi mi trebalo dosta vremena, i ne znam da li bih uopšte stigao da uhvatim beleške.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Koliko ste dugo vi hvatali te beleške? Da li nam možete reći otprilike?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa kako se koji od ovih ministara ili lica koja su diskutovala, kako se koji javljao, ja sam pokušao, ne znajući ni likove, ni imena, ono što sam uspeo da pribeležim, to sam pribeležio.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dobro. Recite mi molim vas, evo, ako je... kad bi to bilo tako, kakva je to predaja bila? Ko je trebao da ih preda? Da li vi? Da li ste vi dobili zadatak da ih predate?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ne. Nisam dobio zadatak, ni...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A ko je dobio zadatak da ih preda?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR:... niti sam imao ovlašćenje takvo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ko je dobio konkretan zadatak da preda te ljude civilnim vlastima...

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: E, to je...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE:... da li znate?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: ...to je problem, to je problem. To je pitanje koje treba da se dokaže.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dakle... A da li vi to znate?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam. E, to kad se dokaže, onda će se znati istina o ovom slučaju.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A ka... a gde su trebali da budu predati? Da li to znate? Da li je o tome bilo reči...

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ma nisu...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE:na sednici?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Nije trebalo da budu. Znači s naše strane, sa strane naše komande, nikakva predaja nije trebala da bude bilo kome. Trebalo je da budu selektovani, da se odvoje borci od neboraca, od bolesnika, ranjenika, i da se isti transportuju u Sremsku Mitrovicu. Nije bilo nikakve reči nigde, ni u čijem prisustvu, ni od kog lica na komandnom mestu, u kasarni, ili bilo gde na tim prostorima tada, o predaji, o njihovoj predaji civilnim organima vlasti. Znači, problem ko je predao, to je ono što treba dokazati, a onda će verovatno biti lakše doći do istine u ovom predmetu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Vi ne znate, odnosno tad, u tom trenutku niste znali ni ko je predao, ni ko je trebao da preda, ni gde je trebalo da se preda?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ni kad je trebalo da se preda?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ne, osim onoga što sam čuo na sednici Vlade, da će oni da im sude, da će zatvor biti na "Ovčari". A ko je ta tehnička pitanja rešio, ja to ne znam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li znate da li su ona uopšte rešena? Da li ste ikada videli akt o tome?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Nikakav akt nije pisan. Nikad ga nisam video.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A za šta su trebale da služe ove beleške koje ste vi napravili?

prevodioci: Molimo gospodina Vasića da uključi mikrofona.

ADVOKAT VASIĆ: Da li sada čuju prevodioci? Da li se čujem sada?

prevodioci: Da.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala. Hvala lepo. Samo da vidim sad gde sam stao.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Čemu su služile... trebale da posluže ove beleške koje ste pravili u toj beležnici?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Trebalo je da posluže meni da mogu mog komandanta obavestiti, a ako bude i šire pričalo se o tome, da mu mogu, eto, nešto i konkretnije reći. Pa evo, poslužilo je i nažalost, i za dokazivanje istine.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A ako vam kažem da jedan svedok kaže da vi zapravo, kada ste ušli na sednicu Vlade, tamo niste ni sedali, ni nastupali, nego da su se oko vas odmah okupili članovi Vlade, i da je sastanak bio gotov, šta bi vi na to rekli?

ADVOKAT VASIĆ: To je referenca za Sud 4563.

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa rekao bih da je to nešto tendenciozno iz nekog posebnog cilja.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A ako vam kažem da je jedan oficir koji je prisustvovao sednici Vlade, za koga ste vi tvrdili ovde da ste ga upoznali tek kasnije...

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE:...vas, kaže, upoznao 19. novembra pre sednice Vlade i da vas je dobro... a ne kasnije, šta biste rekli na to? Da li ste se vi s njim videli 19. jedanaestog, i da li ste se s njim tada upoznali?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Moguće je da je on mene video, i moguće je da me je i poznavao. Ja sam bio načelnik štaba i dosta sam se kretao. Ako je on dolazio na komandno mesto u bilo kojoj situaciji, mogao me je tu videti. A ja njega, eto, upoznao sam mnogo kasnije. Čak ni tada nisam znao njegovo ime.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi molim vas, zašto u vašem notesu ne piše šta je govorio Goran Hadžić, ili on uopšte nije govorio na sednici Vlade?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa Goran...Gorana Hadžića ja nisam evidentirao, zato što ja njega poznajem. I logično je, ako je on predsednik Vlade, da je on rukovodio tom sednicom Vlade, i logično je da je govorio. Uostalom, mi imamo niz dokaza i video snimaka šta je i on... i videli smo juče šta je i on rekao.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A ako vam kažem na to što ste spomenuli, da je on o sednici Vlade u jednom ranijem predmetu ovde izjavio sledeće. To je u *Predmetu Dokmanović*, stranica 3123...

ADVOKAT LUKIĆ: Da li samo za...

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Pa, pošto se ne predočava iskaz svedoka iz ovog suđenja, odnosno mi smo zauzeli one stavove da se mogu predočavati direktno samo iskazi onog lica koje svedoči - ne bi voleo da se čita deo transkripta izjave Gorana Hadžića, to iz *Predmeta Dokmanović*, nego da se to kaže svojim rečima. Al' ako smatra da je to baš nužno da se kaže, da se predoči svedoku baš doslovce šta je Hadžić rekao u konkretnom slučaju, ja se ne protivim toliko. Čisto principijelno.

ADVOKAT VASIĆ: Ja mogu interpretirati, nije u tome problem i poenta onoga što je sadržima iskaza.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A to je da je potpukovnik na tom sastanku rekao da: ratni zarobljenici su problem Jugoslovenske narodne armije, da oni ne priznaju nikakve civilne sudove, odnosno njihove sudove, i da oni... i da civilni sudovi nemaju nikakvu nadležnost nad ovim ljudima, i da je to sve što je bilo govora o ratnim zarobljenicima. Znači, da li se vi toga sećate sa sednice Vlade?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ne. Nisu to moje reči. To je mogao da govori Bogdan Vujić, pukovnik.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ne, ovo što sam vam ja rekao, to su reči Gorana, da je... Gorana Hadžića - da je rekao neki pukovnik ili potpukovnik...

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa dobro. To je verovatno Goran Hadžić sebe tu zaklanjao.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A za... Pomenuli ste intervju koji je dao... Kada su ga pitali u pogledu intervjua koji ste vi ovde spomenuli, koji smo mi ovde i gledali na video snimku, on je rekao: "Rekao sam to samo u svrhu političkog marketinga i u cilju da promovišem Vladu, kako bi dobila podršku među ljudima. Ako ste primetili, moj zaključak u ovom drugom delu je bio da se smanje tenzije i da se postigne neka vrsta normalizacije i da se omogući ljudima da odu. Pokušao sam da sprečim moguću euforiju među ljudima i pozvao sam sve da se ponašaju uzdržano"... On kaže...

ADVOKAT LUKIĆ: Ovo je referenca 3109 iz istog transkripta *Dokmanovića*.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vi smatrate da je...

ADVOKAT LUKIĆ: 31... 3109 je referenca, greška je u transkriptu na stranici... u redu 7.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li on kaže da je ovo bio politički istup? Da li biste se vi složili sa ovakvom konstatacijom?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa jeste politički istup, koji je prilagodio svojoj odbrani.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Recite mi molim vas, vi ste ako se sećate, u *Predmetu Beogradska Ovčara* na strani 40 BHS verzije rekli da je delegacija vaše jedinice otišla kod Saveznog sekretara za narodnu odbranu ujutro 21. jedanaestog, i da je otišao jedan helikopter. Da li se toga sećate? Ili da čitamo taj deo?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ne. Sećam se. Sećam se, i to sam izjavio, i sad izjavljujem: naša delegacija koju je trebalo da primi Savezni sekretar za narodnu odbranu, general Armije Kadijević, otišla je 21. u jutarnjim časovima, ja mislim da je bilo oko 8.00 sati.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Rekli ste jednim helikopterom za Beograd?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa možda sam rekao, verovatno helikopterom. Ne mogu ja sad da se setim, ali ako sam rekao helikopterom, tako je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste u istom tom iskazu na stranici 58 izjavili da ste tog jutra 21. jedanaestog 1991. godine potpisali naređenje o prepočinjavanju ovih jedinica, kao zamenik komandanta - u odsustvu gospodina Mrkšića, je l' tako? Da li ste to izjavili i da li se toga sećate?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da, ima jedan akt o tome, i ja sam potpisao.

ADVOKAT VASIĆ: Ja bih zamolio ako može na ekran da nam se stavi Exhibit 422?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je to taj akt, gospodine Paniću?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja vam iznosim tezu gospodina Mrkšića da on nije bio u helikopteru koji je 21. jedanaestog otišao sa delegacijom u Beograd, već da je u tom helikopteru bio major Tešić, koji je zatekao gospodina Mrkšića u Beogradu, a da je gospodin Mrkšić otišao veče pre toga kolima sa pukovnikom Čorićem. Da li... imate li nekih saznanja ili nemate o tome i?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa ja se ne bih... ja se ne slažem sa ovim. Znači, ja ostajem pri svojoj tvrdnji.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Paniću. Recite mi molim vas, ovo naređenje ovde ste potpisali u šest časova 21. jedanaestog 1991. godine na osnovu naređenja komande Prve vojne oblasti 115-151, je l' tako?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ako... Da li mi možete reći da li je u tom naređenju 115-151 zapravo upotrebljavan ovaj tekst koji je upotrebljen i u ovom naređenju koje ste vi potpisali? Naime, izrazi "Šešeljevci", "Šumadinac", da li se sećate, da li je u tom naređenju komande Prve vojne oblasti bilo takvih izraza, odnosno, da li je to bio sadržaj dokumenta koji ste vi samo pretočili u svoje naređenje?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pardon. U naređenju komande Prve vojne oblasti ovi termini nisu upotrebljeni.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A zašto su upotrebljeni u ovom naređenju gospodine Paniću? Da li nam možete objasniti?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: U ovom naređenju samo je moguće da je autor ove naredbe, a inicijali su ovde R.T. to... pretpostavljam da je to Radoje Trifunović, operativac - da je on dodao ove epitete. Ja prihvatam da sam potpisao tako.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Jeste li tada kada ste potpisali i pročitali ovo naređenje, i upoznali se sa sadržinom?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pročitao sam, potpisao sam. Stojim iza toga.

ADVOKAT VASIĆ: Molim vas, ako možemo da nam se za trenutak na ekran stavi dokument koji nosi oznaku ERN 0D00-0343? A ovaj dokument bih zamolio sudskog poslužitelja da u engleskoj verziji podeli učesnicima, Pretresnom veću i mojim uvažanim kolegama iz Tužilaštva. Ako možemo samo da prvi deo ovog dokumenta uvećamo?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine Paniću, ovo je dokument koji nosi oznaku strogo pov. 115-151, je l' se slažete?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pogledajte molim vas naslov ovog dokumenta? Je l' možete da nam pročitate?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Piše: "Komanda Prve vojne oblasti, pov. Broj 115-151". Ja mislim da je ovo 20. - ja ne vidim kod mene dobro, jedanaesti 1991. godine.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da.

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: I piše kome dostaviti. Ovde su nabrojane...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dobro. To nećemo, nego ispod toga piše naslov. Šta predstavlja ovaj dokument, molim vas?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: "Informacija o rezultatima borbenih dejstava na slavonskom frontu, dostavlja...". Znači, informacija.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine Paniću, složićete se sa mnom da se ovde ne radi o naređenju, je l' tako, nego o informaciji komande Prve vojne oblasti?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da, tako piše.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. A to je dokument na koji se poziva naređenje koje ste vi potpisali 21. jedanaestog 1991. godine, je l' tako?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa verovatno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam.

ADVOKAT VASIĆ: Da li možemo da pogledamo još jedan dokazni predmet, to je 368?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine Paniću, pogledajte prvo potpis na ovom... Aha, evo. Da pogledamo prvo zaglavlje ovog dokumenta. Strogo pov. Izveštaj 467-1, od 21. jedanaestog 1991. godine. Da li ste vi potpisali ovaj borbeni izveštaj koji ste... koji je poslat komandi Prve vojne oblasti i kabinetu SSNO-a?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT VASIĆ: Molim vas, ako možemo malo da spustimo sada, gde se govori o jedinicama OG Jug?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li se možemo složiti gospodine Paniću, da vi u ovom svom izveštaju koji ste slali komandi, niste napisali ništa od onoga o čemu ste svedočili pred ovim Sudom da se desilo na sednici Vlade? Da li se možemo složiti da tu ne piše ni da je doneta odluka na sednici da će biti... gde se traži predaja zatvorenika, ni da se neko s tim saglasio, ni da su ti zatvorenici predati? Da l' se sa ovom mojom tvrdnjom slažete?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Slažem se. Ovo je izveštaj od 21. A ove činjenice, ako je trebalo dostavljati Prvoj vojnoj oblasti, trebalo je da se nađu u izveštaju od 20... zato što se izveštaji pišu za 24 časa.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Znači, ovaj vaš izveštaj je za period 20. jedanaesti 1991. godine u 18.00 časova?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da....

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: 21. jedanaesti 1991. godine u 18. časova?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Je l' sam dobro razumeo?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Možda nije dobar prevod. Ja sam možda malo ubrzao. Ovaj izveštaj obuhvata period od 18.00 časova 20. novembra do 18.00 časova 21. novembra. Je l' tačno?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine Paniću, još samo jednu stvar da rešimo u pogledu ovog... ove beleške koju ste ovde pokazali da ste napravili na sednici Vlade. Ona u zaglavlju nosi datum 20. jedanaesti 1991. godine, je li tako?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Vi ste na osnovu ove beleške se podsećali kada ste, pretpostavljam, se spremali za različita svedočenja koja ste davali, u pogledu datuma i događaja o kojima ste svedočili, je li tako?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa sad, i jesam ovih dana.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A ranije? Da li ste koristili prilikom svojih ranijih iskaza ovu svoju belešku, ili ste je tek sada izvadili iz nekog vašeg arhiva?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa ja mislim da sam nju pokazao i pred Vojnim sudom.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Tačno. To je bilo 1998. godine, je li tako?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li mi možete objasniti onda, da li ste... da li se sećate, da li ste vi dali izjavu organu bezbednosti Gardijske brigade 2001. godine?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Dao sam kratku izjavu na jednoj strani.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li se sećate da ste vi u toj izjavi rekli da se sednica Vlade odigrala u Vukovaru 19. novembra 1991. godine? Ili da čitam?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa to je gruba greška ako je tako napisano, znači...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Samo trenutak, hvala...

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR:... datum nije tačan.

ADVOKAT VASIĆ: Zamolio bih sudskog poslužitelja...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine Paniću, da li... stavite tamo, da li... stavite tamo, ja ću polako... Da li je to ta izjava organu bezbednosti koju ste dali 2001. godine?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li u prvom pasusu stoji da se sednica Vlade odigrala 19. novembra 1991. godine u Vukovaru?

prevodioci: Prevodioci nisu čuli datum.

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Tako piše. A ako dozvoljavate da se ispravim - gruba greška.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste vi potpisali ovo?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Potpisao, ali u zabludi da je bilo 19. Znači, greška u datumu samo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine Paniću, ja moram za kraj da vam kažem da je pozicija da ste vi ovde svedočili na ovaj način na koji ste svedočili da bi odgovornost za ono što se desilo na "Ovčari" u noći između 20. i 21. - kada ste vi bili zamenik komandanta u odsustvu komandanta, prebacili na mog klijenta, gospodina Mrkšića. I da nikakve predaje zatvorenika civilnim vlastima u Vukovaru nije bilo. To je pozicija koju vam predočavam... To se vidi i iz ove izjave koju sam dao, da nigde niste pomenuli da je Mrkšić dao nekakve sugestije o predaji zarobljenika, u ovoj izjavi organu bezbednosti, je li tako?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ova izjava je internog karaktera, i ovu izjavu je od mene uzeo tada pukovnik Pero Kovačević, organ bezbednosti u Gardijskoj brigadi. On inače nije učesnik vukovarske operacije. On je u Beogradu ostao sa ovom jedinicom za obezbeđenje objekata i ličnosti. Od mene je zamolio da mu kažem u najkraćem o sednici Vlade. Ja prihvatam da sam ja ovo potpisao i napominjem - samo je greška u datumu. A što se tiče - da ja prebacujem odgovornost na nekog drugog, pre svega, vi tvrdite na mog komandanta, na vašeg klijenta. Ja njega uvažavam i ponavljam još jednom, on je bio dobar komandant, autoritativan. Imao je potpune informacije o događanjima, i mi smo ga svi kao takvog cenili. A što se tiče moje odgovornosti, ja sam bio načelnik štaba i njegov zamenik kada je on odsutan. Od svoje odgovornosti nisam bežao nikad, pa ni sada. To mogu pokre... potkrepiti i time da sam do sad dao najmanje pet izjava, iskaza, u bilo koje vreme i bilo gde, pa čak - išao sam i u Novi Sad, iako možda nije bilo potrebe da idem do Novog Sada da dam izjavu, iskaz. Ja sam inače u razgovoru sa našim starešinama i vojnicima, učesnicima ovih događanja, uvek napominjao da želim da svedočim - da se dođe do istine.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine Paniću, ja... izvinjavam se što... ne... ne bih želeo da vas prekidam, ali znate da smo u vremenu... u problemu s vremenom, i meni... meni je Pretresno veće ostavilo vremena kol'ko mi je ostavilo, ja...

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa... pa dobro, al' ovo je... Ovo... ovo direktno udara na moju ličnost, na moju slobodu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja sam zbog toga i pustio da kažete, ali vidim da... da sam prekoračio vreme. Uz... uz dozvolu Pretresnog veća, mogu da vam pustim dalje da kažete. Ali vidim da, da, da...

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE:... da sam... dobijam znakove da sam preterao.

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa preterali smo svi, ali ovde smo da dođemo do istine. I... i ja sam i u najtežim mojim situacijama išao da svedočim i došao sam i ovde, na kraju krajeva. I bio sam spreman. Da li je to... da... da li sam svedok Tužilaštva, Odbrane jednog klijenta, drugog, trećeg, meni je sasvim svejedno. Ja sam čovek koji je bio gde je bio, učesnik je nekih događanja, seća se... ono što se može setiti posle toliko vremena, ali čovek koji želi da se dokaže istina. To zbog sviju nas, koji smo časno i

pošteno izvršavali zadatak, to zbog ljudi koji su poginuli, to zbog žrtava ovog rata, to zbog pouke za buduće naraštaje. Ja nemam više šta da kažem.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, ja sam završio moje unakrsno ispitivanje ovog svedoka.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Vasiću. Kao što ste primetili, Pretresno veće je smatralo da su vaša pitanja dovoljno važna i zbog toga smo vam i dozvolili da nastavite. Gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala, časni Sude.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT BOROVIĆ

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobar dan, gospodine Paniću.

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Prvo pitanje. Govorili ste nešto o jurišnim odredima - da su imali privremeni karakter?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Čak ste rekli - do izvršenja zadatka. Moje pitanje glasi: 18. jedanaestog, kada je oslobođen Vukovar, od tog datuma kakva je sudbina jurišnih odreda po vama?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Od 18...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Novembra?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR:... novembra, kada je Vukovar oslobođen, jurišni odredi više ne postoje. Ne postoji potreba. I svaka jedinica se vratila u svoj formacijski sastav. Tako je i jedinica Teritorijalne odbrane vraćena u "Velepromet", odnosno u svoje predratno stanje, da kažem. A bataljoni formacijskog sastava Gardijske brigade, oni su vratili se u sastav Gardijske brigade.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Da li znate, do odluke o prepočinjavanju, ovu koju smo imali na ekranu od 21. jedanaestog 1991. godine, znači, od 18. jedanaestog do 21. jedanaestog - ko kontroliše Teritorijalnu odbranu Vukovara? Pod čijom su kontrolom?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Po načelima upotrebe tih teritorijalnih jedinica, stoji da se one mogu staviti pod komandu, odnosno - naša pravila i propisi tako kažu - mogu biti stavljani pod komandu jedinice JNA do izvršenja zadatka. Pošto je zadatak izvršen 18., jedinica TO nije više pod kontrolom, odnosno pod komandom Jugoslovenske narodne armije. A dozvolite i da kažem moje jedno mišljenje iz praktičnih razloga: oni su

odatle rodnom, oni tu imaju svoje kuće, imaju svoj štab, svoje skladište, svoje objekte - i jedva su čekali i oni, i mi, da oni odu u ono - da se vrate u prvobitno stanje pre borbenih dejstava. Tako da tvrdim da su oni 18. znači praktično izišli iz našeg sastava.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Ako imamo ovu usmenu... ako imamo pisanu naredbu od 21. jedanaestog, pa ste odgovarajući na pitanja rekli da pre ove pisane naredbe o prepočinjavanju 80. kragujevačkoj, "prvo je bila usmena naredba, sledi pisana naredba". Šta to znači?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa to je ono što sam juče govorio. Može naređenje stići šifrovano, može stići telefonom. Može znači biti usmeno, može biti pisano. Često se dešavalo zbog dinamike da naređenje bude usmeno. A sledi pisano naređenje.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala.

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Tako je bilo i u ovoj situaciji.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Ako bih vam rekao da je jedan komandant izjavio da je on 19. ili 20. dobio usmenu naredbu od Mrkšića - da nema više kontakt sa Teritorijalnom odbranom - pa da je to preneo svojim komandirima četa, da li je to moguće?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa moguće je. Znači, on može... može, ovaj, u direktnom kontaktu da prenese naređenje.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. A rekli ste da ste bili na "Ovčari". Konkretno moje pitanje glasi: Pošto ste dolazili do hangara, preko puta u ulazu u hangar - da li ste приметili jednu veliku rupu, i da li ste videli eventualno leševe u toj rupi?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Nisam video i sigurno bi mi to privuklo pažnju.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Da li nam možete reći, po vašoj proceni, koliko je tada tih bilo ljudi okolo? Da vam ne citiram šta ste izjavljivali u *Beogradskoj Ovčari*, i tako dalje.

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa to je moglo biti oko desetak, ali ne nikako više od petnaestak ljudi.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste kao načelnik štaba ikada čuli da je u Novoj ulici, na osmatračnici Miroslava Radića, bio glavni štab za planiranje operacija oslobađanja Vukovara?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa nisam čuo, jer mi smo imali jednu komandu. To bi bilo neko dupliranje, to bi neka komanda iz senke bila. Nisam. Jednostavno i kratko, nisam čuo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li je u Novoj ulici bilo neko komandno mesto, gde su planirane operacije za oslobađanje Vukovara?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ne. To je nemoguće. Ne znam što bi bilo? Nisam čuo za to. I šta mogu reći? Ako neko pominje neko komandno mesto - komandno mesto ima komandant bataljona, a to je Borivoje Tešić na tom levom krilu, odnosno na tom pravcu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu.

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ja sam bio na njegovom komandnom mestu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala vam.

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: A... mislim da... da ovde može samo da bude u pitanju neka osmatračnica ili nešto.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Rekli ste da ste obilazili jedinice uglavnom tamo gde je bilo problema. Da li znate, da li je bilo problema na osmatračnici Miroslava Radić, to jeste, na pravcu dejstva njegove čete, da budem konkretan?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa nisam nikad čuo za probleme kod Miroslava Radića, komandira čete. Naprotiv, ja ono što znam iz tog vremena, da je u toj četi vladala disciplina. Ako mogu reći i ovo, dozvolite: ja se i sad pitam zbog čega i otkud Miroslav Radić na ovoj listi, jer Miroslav Radić je prototip oficira i komandira... gardiste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Da li ste bilo kada i bilo gde čuli, i da li je na referisanju u Negoslavcima pominjano da Miroslav Radić ima bilo kakvo zaduženje oko evakuacije bolnice?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ne. Nikad nisam tako nešto čuo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li ste bilo kada videli 19. ili 20. Radića u kasarni, i da li je imao bilo kakva zaduženja, po vašem saznanju, na tom prostoru?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ne. Tu u kasarni, zaduženja su imali organi vojne policije, odnosno jedinice vojne policije. I u kasarni je bio Drugi bataljon motorizovani i... to je van njegove zone odgovornosti.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. I poslednje pitanje. Ovde smo pokazivali na ekranu Dokaz 418. To je ona naredba o komandantima mesta. Pa ste vi komentarisali komandante mesta na "Ovčari". A u toj naredbi, da sad ne gubimo vreme, piše da je komandant mesta 19. jedanaestog, za komandanta mesta Petrova gora određen Borivoje Tešić, i to za Petrovu goru, kao i prostor od groblja do reke Vuke. Moje pitanje glasi: Pošto ste objasnili Pretresnom veću šta znači i koja ovlašćenja ima komandant mesta - ako su Petrova gora, odred Petrova gora i odred Leva Supoderica bili na prostoru na kome ima kontrolu i komandu komandant mesta Borivoje Tešić - ko eventualno nad njima ima kontrolu u situaciji ukoliko oni preduzimaju akcije koje su suprotne zakonu?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Komandant... komandant mesta je znači dobio svoje zadatke i ovlašćenja, i on je odgovoran za tu zonu, koju smo mi krstili kao "mesto". U... Na tom prostoru znači odgovoran je komandant mesta. U ovom slučaju - komandant Tešić.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li to znači da on ima efektivnu kontrolu nad svim snagama koje pokriva komanda tog mesta?

TUŽILAC WEINER: Ulažem prigovor, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Izvolite gospodine Weiner?

TUŽILAC WEINER: Ovde se mešaju jabuke i pomorandže. Jedna stvar je komandant mesta koji kontroliše, on je u stvari zamena za civilne vlasti. Ovde je pitanje efikasne kontrole, a to je pravno pitanje kao što je i vojno pitanje. To su dve različite stvari koje su razdvojene i jedna sa drugom nemaju ništa.

ADVOKAT BOROVIĆ: Mogu li ja da odgovorim? Izvolite.

SUDIJA PARKER: Izvinjavam se gospodine Boroviću, nisam čuo šta ste rekli jer nisam dobio prevod?

prevodioci: Molimo da gospodin Borović govori u mikrofona.

ADVOKAT BOROVIĆ: Evo šta sam rekao. Žao mi je gospodine Weiner, ali vi mešate kruške i jabuke. Komanda mesta nije civilna vlast, nego upravo - to je vojna vlast, i upravo sa svim ovlašćenjima koja komandant mesta ima u ovim ratnim uslovima. Prema tome, vi mešate jabuke i kruške. Ili šljive, kako hoćete.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću i gospodine Weiner, mislim da je ovde reč o kruškama. Nastavite sa svojim ispitivanjem, gospodine Boroviću. Gospodine Weiner, ono što ste sada rekli, nešto je sa čime vi možete vrlo efikasno da se bavite u vašem unakrsnom ispitivanju ili u vašoj završnoj reči. Hvala vam.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala. Gospodine Weiner, samo sam se, naravno, šalio. Jako vas uvažavam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Šta ste rekli, gospodine Paniću?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Znači, komandant mesta je odgovoran, jer kad su određeni naredbom komandanti mesta, tamo im piše - njihovi zadaci: da obezbede red, da spreče diverzantsko-teroristička dejstva, da omoguće da živi stanovništvo na tom prostoru, da funkcioniše saobraćaj i ostala pitanja, i da stvaraju polako uslove za funkcionisanje civilne vlasti.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ali pitanje je bilo - da li oni imaju efektivnu kontrolu nad svim snagama koje se nalaze na tom području?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: On mora da obezbedi kontrolu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, završio sam svoje ispitivanje.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude?

SUDIJA PARKER: Puno vam hvala, gospodine Boroviću.

ADVOKAT VASIĆ: Je l' mogu da uzmem još jedan minut?

SUDIJA PARKER: Izvolite gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Ja sam ovde predočio jedan dokument, i svedoku i Pretresnom veću, ali nisam zatražio da on uđe u exhibit. To je ovaj dokument OD00-0343, izveštaj komande Prve vojne oblasti o dejstvima na slavonskom ratištu, pa bih predložio da on uđe u Exhibit.

SUDIJA PARKER: Koji datum nosi taj izveštaj, gospodine Vasiću? Da li je to izveštaj od 19. novembra?

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, meni se čini da je to izveštaj od...

SUDIJA PARKER: Uvrštava se u spis.

sekretar: Kao dokazni predmet broj 853, Časni Sude.

SUDIJA PARKER: Gospodine Weiner, mislim da bi ovo bio dobar trenutak za pauzu?

TUŽILAC WEINER: Slažem se sa vama, časni Sude.

SUDIJA PARKER: U redu, nastavljamo sa radom u 10.50 časova. Do tada ću moći da se vratim.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Weiner, pre nego što počnete, želeo bih da spomenem samo jedno kraće pitanje koje se prvenstveno tiče gospodina Borovića. U podnesku u ime vašeg klijenta, a koji se odnosi na beležnicu svedoka P-002 i njegovog novog pozivanja, nije navedeno dovoljno informacija u prilog tom zahtevu, koje bi omogućile Pretresnom veću da vam omogući udovoljavanju tog zahteva. Ako pogledate paragraf broj 4 odluke od 30. avgusta 2006. godine, videćete da se tamo navode sve informacije koje Pretresno veće traži kako bi moglo da utvrdi da li je ponovo pozivanje nekog svedoka opravdano. Potrebno je da pripremite i dostavite dodatne informacije u skladu sa onim što se traži u zahtevu, i sugerisao bih vam da to uradite do utorka sledeće nedelje. Hvala vam. Gospodine Weiner, izvolite.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala, časni Sude. Mislio sam do ponedeljka. U redu.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: TUŽILAC WEINER

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dobro jutro, gospodine. Postaviću vam neka pitanja. Ja sam Philip Weiner i ovde zastupam Tužilaštvo. U redu? Prva grupa pitanja koja ću da vam postavim ticaće se opštih informacija koje ste dali u različitim izjavama. U redu? Hvala. Operativna grupa Jug obuhvatala je veći broj jedinica Teritorijalne odbrane i dobrovoljaca. Da li je to tačno?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I te jedinice bile su potčinjene, odnosno nad njima je kontrolu imala Operativna grupa Jug?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Na primer, odred Leva Supoderica ili odred Petrova gora bile su potčinjene Operativnoj grupi Jug?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi takođe znate da su dobrovoljci iz Srbije svakodnevno stizali u zonu odgovornosti Operativne grupe Jug?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da. Više u drugom delu borbenih dejstava.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala. Kada bi te grupe stizale, one nisu bile nezavisne, nego su postajale deo Operativne grupe Jug ili su bile pod njenom komandom?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Nekim manjim grupama dobrovoljaca bilo je dozvoljeno da ostaju zajedno u vreme vojnih operacija a veće grupe su deljene između različitih jedinica JNA i Teritorijalne odbrane?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da. Nismo dozvolili da postoji neka veća grupa dobrovoljaca, jer nismo znali njihove sposobnosti, i onda smo ih tako razvrstavali u više jedinica.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I samo kratko, vi znate da je odred Leva Supoderica bio regrutovan ili finansiran od Srpske radikalne stranke?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Znam. Tek posle tih dejstava, sagledao sam suštinu te jedinice.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I vi znate da je ta stranka Šešeljeva stranka?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Sada znam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi takođe znate da su se jedinice na liniji fronta sastojale od jedinica Gardijske motorizovane brigade i lokalnih vojnika Teritorijalne odbrane?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Znete da je borbena gotovost i operativna snaga lokalnih jedinica Teritorijalne odbrane i dobrovoljaca bila znatno manja od jedinica Gardijske motorizovane brigade?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U stvari, jedinice Teritorijalne odbrane čak i u onom smislu gde su one bile najjače - u svom poznavanju Vukovara, na primer, ipak te jedinica nisu bile onoliko spremne kao jedinice Gardijske motorizovane brigade. Zar to nije tačno?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa te jedinice, lokalne Teritorijalne odbrane, kao što su Petrova gora i Leva Supoderica, one su formirane od ljudi sa tog prostora. Tu su imali svoje kuće, poznavali su dobro Vukovar, poznavali ulice, znali su gde su barikade, znali su gde se paravojne jedinice brane. I u tom smislu su nam davali dosta korisnih informacija. Mi smo ih koristili i u drugim jurišnim odredima, kao izviđače ili poznavaoce, vodiče, recimo, u izvršenju zadatka.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali, da li biste se složili da oni ipak nisu bili toliko dobri kao jedinice Gardijske motorizovane brigade?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Slažem se.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, na početku vašeg svedočenja rekli ste da je Gardijska motorizovana brigada imala dva bataljona vojne policije?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I znali ste da je u tim bataljonima bilo na stotine pripadnika vojne policije?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I u jednoj od tih jedinica ili bataljona imali su čak i jednu antiterorističku jedinicu?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I znali ste da su te jedinice vojne policije bile dobro obučene i da su imale dobru opremu?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I takođe znate da je Gardijska motorizovana brigada imala dva pešadijska bataljona i jedan oklopni bataljon u Vukovaru?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Pa gospodine, da li biste se složili da je 20. novembra Operativna grupa Jug, odnosno Gardijska motorizovana brigada - imala dovoljno sredstava da neutrališe ili čak eliminiše svaku pretnju prema zatvorenicima koju bi mogla da pruži neka grupa vojnika?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I kao što kažete u svojoj izjavi, lokalna Teritorijalna odbrana nije mogla da se nosi sa Gardijskom motorizovanom brigadom. To ste rekli u svojoj izjavi Tužilaštvu?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Još nekoliko opštih stvari. Vi niste znali za postojanje bilo kakve funkcionalne civilne policije za vreme dok ste boravili u Vukovaru?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Niste znali ni za kakav oblik funkcionisanja civilne vlasti u vreme dok ste bili u Vukovaru?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa, nešto malo od toga funkcionisalo je u Negoslavicima, i u još nekim mestima, koja nisu bila zahvaćena direktno borbenim dejstvima. A sama vlast, Vlada Istočne Slavonije, Baranje, Zapadni Srem - ona je funkcionisala, ali van naše zone odgovornosti. Mislim da su se tada nalazili u mestu Dalj.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Na području Vukovara, vi niste znali ni za kakve civilne organe koji su funkcionisali, u gradu Vukovaru?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I nikada niste videli nikakva sudska tela koja funkcionišu u Vukovaru?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I tokom sukoba, Vlada srpske autonomne oblasti nije funkcionisala u Vukovaru?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Nije na nas imala. Ono što ja znam, sa mog nivoa, dozvolite, ja sam tad samo bio potpukovnik i načelnik štaba - meni nije poznato.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi ste i rekli u svojim prethodnim izjavama da oni nigde nisu mogli da se pronađu. Zar nije tako?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Tako sam rekao.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I nikada niste dobili nikakvo naređenje od više komande da priznate tu Vladu srpske autonomne oblasti?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Nismo dobili tako nešto.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I niste imali nikakve naređenja iz Prve vojne oblasti da morate da sledite odluke te vlasti?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Nismo. Ja ne znam za takav dokument.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi ste izjavili da Vlada srpske autonomne oblasti nije bila vlast koja je funkcionisala i da nije mogla da se smatra ozbiljnom institucijom. To ste rekli u paragraf 71 vaše izjave koju ste dali Međunarodnom sudu (ICTY)?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Jesam, tako sam rekao. A na samoj sednici pokazalo se sasvim drukčije kroz njihovu diskusiju.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Međutim, iako su oni izneli određene tvrdnje da imaju sve organe vlasti koji funkcionišu, vi nikada ništa od toga niste videli?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ne, ja nisam video.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A organ bezbednosti Operativne grupe Jug nikada nije učinio ništa da bi utvrdio da li ta vlast zaista i postoji?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa, nije mi poznato.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Nastavićemo sada sa još nekoliko opštih pitanja. U svojoj izjavi koju ste dali Međunarodnom sudu, spomenili ste majora Šljivančanina i rekli ste da je on voleo da bude u centru pažnje. Je li to tačno?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa jeste. Uz sve njegove vrline, jedna od njegovih slabijih strana je da je voleo da se eksponira.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Voleo je da se pokazuje na televiziji i u novinama, je li tako?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Jeste, ali i na bojištu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Rekli ste da je major Šljivančanin u velikoj meri izlazio iz okvira opisa funkcije koju je on obavljao. Zar nije tako?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Jeste. Ali dozvolite, to je u najboljoj nameri činio.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I znate da major Šljivančanin... izvinite... svoje aktivnosti nije ograničavao na ono što se očekuje od čoveka na čelu organa bezbednosti?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da, mi smo imali čoveka koji je bio pomoćnik komandanta za moral. Ali on, koji je trebalo da bude često na prvim linijama i da bude s ljudima, ne znam iz kojih razloga, da ne donesem nekakvu jaku... prejaku i tešku ocenu, on to nije radio tada. Deo tih zadataka je, znači tog moralnog dela, je izvršavao major Šljivančanin. Znači, uticaj na moral boraca svojim prisustvom, svojim objašnjenjima i eto tako, jednostavno hrabrenjem boraca.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali vi takođe znate gospodine da je major Šljivančanin radio stvari koje nije trebalo da radi. Zar nije tako?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa, radio je više nego što je trebalo. Trebalo je da se zaustavi na svojim bezbednosnim poslovima. Ali dozvolite. Je li dozvoljavate? On je boraveći na prvim linijama, rešavao i poslove iz svog delokruga - bezbednosne poslove.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali on je istovremeno obavljao i poslove drugih koje nije trebalo da obavlja. Na primer, na brifinzima, on bi govorio o logističkim potrebama jedinicama Teritorijalne odbrane, a to nije bila njegova odgovornost. Zar nije tako?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Nije. Ali je u najboljoj želji da potencira njihove potrebe. Ja to tako shvatam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali to nije bio njegov posao. To je bio posao pomoćnika komandanta za logistiku u Operativnoj grupi Jug. Zar nije tako?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa jeste. Ali, i taj pomo... pomoćnik za logistiku trebalo je više da bude tamo gde je bio major Šljivančanin.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: On je takođe govorio i o potrebama Prvog jurišnog odreda, iako je to bila odgovornost majora Tešić, zar nije tako?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Jeste. To je u sklopu ovoga lokalnog TO-a. Znači, pošto su oni imali nešto slabije naoružanje, imali su potrebom... potrebu za municijom i još nekom opremom koju oni u TO nisu imali - onda je on to potencirao, bez obzira na prisustvo Tešića.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Međutim gospodine, to je bila odgovornost majora Tešića. I prema vašim rečima, to je značilo da se on meša u odgovornosti majora Tešića, zar nije tako?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Na neki način.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi takođe znate da je on na ličnu inicijativu vršio ispaljenja iz minobacača 60 milimetara, je l' tako?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Jeste. To je...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Takođe znate da je major Šljivančanin korigovao artiljerijsku vatru na području Mitnice. Zar nije i to tačno?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Jeste. I dozvolite. Pripremajući se za ovo svedočenje, ja sam došao do pisanih dokumenata. I malo sam tu sebi razjasnio situaciju zbog čega je on to radio. Ja sam sad ubeđen, a i vidi se i iz zapisa u ratnom dnevniku, da je on to uradio pre svega iz bezbednosnih mera, za zaštitu života naših ljudi, jer je bilo sumnje u podbacivanje naše artiljerije. To je ozbiljan problem, ako se desi nekad na bojištu, pa i na gađanjima - u miru, i vrlo loše deluje na potčinjene sastave. To je bio, koliko komandni, toliko i bezbednosni aspekt, i s to... i time mogu samo da tumačim njegovo angažovanje tog dana, jer je lično bio tamo gde se to dešavalo. I na kraju krajeva, i utvrdilo se, posle njegove intervencije, da je bilo grešaka. A greška je bila, pročitao sam u zapisu, ovlažen barut i - podbacuje projektil.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Znali ste da major Šljivančanin nije osoba koja bi trebalo da vrši korekciju vatre na liniji fronta. Vi ste znali da on za to nije bio obučen?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ne, on to nije ni radio samostalno. S njim je bio načelnik artiljerije kad su... kad su ovu grešku otklanjali. On je uočio. Tražio je da načelnik artiljerije pođe s njim, i onda... Njegova greška je što je on... što je on izvestio - to čini komandant jedinice - pretpostavljenu komandu o greškama.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Zapravo, on je tražio da se obavesti Života Panić o tome da on, major Šljivančanin, vrši korekciju artiljerijske vatre. Zar nije to tačno?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa bilo je to tako.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: On je čak tražio da se to stavi u ratni dnevnik. Zar nije to tačno?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da se zapiše. Normalno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I vi znate da informacije sa temeljnim korekcijama artiljerijske vatre nisu informacije kojima je mesto u ratnom dnevniku. Zar nije tako?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa, ovo je bilo značajno, jer je mnogo negativno delovalo na moral ljudi, pošto je kružio glas: "Evo, ne tuku nas samo paravojne formacije, nego sad i naši podbacuju sa artiljerijom". Bilo je to ozbiljno pitanje. I on je insistirao da se to stavi u ratni dnevnik, i to je upisano. Ja mislim da je dobro što je upisano, da se zna. Kamo sreće da smo upisali mnogo više. Bilo bi nam lakše sad svima ovde.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali gospodine, vi znate da u ratnom dnevniku, dokazni predmet broj 401 u ovom predmetu, nigde se ne spominje problem u vezi sa vatrom kojom se gađaju sopstvene jedinice, ne spominje se nigde problem u vezi sa ovlaženim barutom. Nema nikavog spominjanja problema nepreciznog gađanja. Zar nije to tačno?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da. To nije zapisano.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I zapravo kao pomoćnik komandanta za bezbednost, on je trebao da obavesti svog komandanta pukovnika Mrkšića, a ne da preskoči pukovnika Mrkšića i da se direktno obrati Životi Paniću, zar nije tako?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da. Ali ne znam iz kog razloga je ovo učinjeno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U vezi sa majorom Šljivančaninom, vi ste takođe rekli da je on imao sukob sa Međunarodnim Crvenim krstom (ICRC, International Committee of the Red Cross). Da li se toga sećate?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa ja to znam iz sredstava informisanja. Znam da je to bilo neposredno pred evakuaciju bolnice.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I rekli ste u svojoj izjavi Tužilaštvu da je postojao utisak koji su mnogi delili, da je uloga Međunarodnog Crvenog krsta bila da spasi hrvatske kriminalce. Zar nije tako?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Bilo je nekoliko evakuacija. Mislim da su bile dve u oktobru. Mi nismo sprečavali, odnosno - poštovali smo prekid vatre. Međunarodni Crveni krst došao je do bolnice, uzeli su bolesnike kako im je tadašnja upravnica, direktorka Vesna Bosanac pripremila za konvoj, i prolazili su kroz našu zonu odgovornosti. Posle smo čuli...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Gospodine, doći ćemo do toga. Ali moje prvo pitanje je: postojao je rašireni utisak da je uloga Međunarodnog Crvenog krsta bila da spasi hrvatske zlikovce. Zar nije to tačno?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da produžim po... povodom toga.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu.

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Mi smo čuli da je veliki broj...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Pa na to idemo sledeće...

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR:... i zato je to mišljenje ...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: To je sledeće. U redu. Ali prvo želim da vam postavim sledeće pitanje. Da li je major Šljivančanin, da li ste vi lično imali taj utisak?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa ja lično, mogao sam da poverujem da su kroz taj... u tom konvoju izišli i neki borci. Ali generalno, nisam ja taj koji... koji bi rekao da su oni stali na njihovu stranu. Oni su radili svoj posao. Ali njima je sigurno podmetnuto.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A da li je major Šljivančanin takođe smatrao da je uloga Međunarodnog Crvenog krsta bila da spašava hrvatske zlikovce? Ako znate?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa ne bih mogao ja da tvrdim sad. Ne bih odgovorio... mogao odgovoriti na ovo pitanje.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali vi znate gospodine, i o tome ste govorili u svojoj izjavi, da je major Šljivančanin bio uzrujan zbog izveštaja da su hrvatski vojnici uspevali da pobegnu upravo uz pomoć tih prethodnih evakuacija koje ste spomenuli?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da. To stoji.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi takođe znate da je negde u oktobru major Šljivančanin bio vrlo uzrujan zbog toga što je poginuo njegov vozač a ubili su ga iz zasede hrvatski vojnici?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da, to je bila jedna teška situacija, i mogao je da pogine i major Šljivančanin. Sticajem okolnosti, on je ostao živ. Poginuo je čovek pored njega, vozač.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I on je bio uzrujan ne samo zbog toga što je ubijen njegov vozač, nego i zato što je zamalo poginuo i on, i da su isto tako i njega mogli da ubiju ti hrvatski vojnici iz zasede?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Jeste. Mislim, to je teška situacija.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Želio bih da vam pokažem dve fotografije. Obe su označene radi identifikacije.

TUŽILAC WEINER: Molim da se svedoku pokaže MFI 198?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da li vidite fotografiju ispred sebe?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li prepoznajete bilo koga na toj fotografiji?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Prepoznajem ovde u crvenom krugu, to je Vojislav Šešelj, i prepoznajem na desnoj strani fotografije – major Tešić. Ostala lica ne poznajem.

TUŽILAC WEINER: Časni Sude, nudimo ovo na usvajanje?

SUDIJA PARKER: Uvrštava se u spis.

(Pretno veće se savetuje)

sekretar: To će biti dokazni predmet broj 198, Časni Sude.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Pre nego što vam pokažem sledeću fotografiju, da li se sećate čoveka po imenu Lančužanin koji je imao nadimak Kameni?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A ko je on bio?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: On je bio komandant Teritorijalne odbrane Leva Supoderica.

TUŽILAC WEINER: Molim da se svedoku pokaže fotografija MFI 689?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li vidite fotografiju na vrhu stranice?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Vidim.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li prepoznajete bilo koga na toj fotografiji?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Prepoznajem majora Šljivančanina. Ova dva lica ne.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li ste ikada upoznali čoveka po imenu Stanko Vujanović?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A da li znate ko je on bio?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Stanko Vujanović, njega sam video više puta tamo. Mislim da je nosio crni šešir taj, i mislim da je on pripadao ovom odredu Leva Supoderica. Bio je meštаниn.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li možete da opišete kako je izgledao? Kako mu je izgledalo lice?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa ja mislim kad sam ga video tada da je imao bradu. I video sam ga u Specijalnom sudu - kad su me pitali da li poznajem nekoga od onih optuženih.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Molim vas pogledajte sada ovu fotografiju? Da li prepoznajete bilo koga od ove dvojice koji su sa leve i sa desne strane majora Šljivančanina?

ADVOKAT LUKIĆ: Prigovor.

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ne mogu. Možda da je jasnija fotografija, ali stvarno ne mogu, da ne grešim dušu.

ADVOKAT LUKIĆ: Prigovaram, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Da, gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Ovo je bilo krajnje sugestivno od gospodina Weinerja. Svedok je već odgovorio, ali... pa za sad onda nema više potrebe za... da u vezi ovih pitanja daljih postavi. Ne znam da li će tužilac nešto u vezi ovog dokumenta drugo da predloži, pa ću da ga sačekam.

SUDIJA PARKER: Dobro ste to izneli. Nastavite gospodine Weiner i budite oprezniji.

TUŽILAC WEINER: U redu. Ostavićemo onda ovo kao MFI dokument.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, vi ste u ponedeljak... izvinite, u sredu ste u svom iskazu rekli da kada ste stigli u bolnicu, da je tamo ispred bolnice ležao jedan određeni broj tela?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Jeste. Ispred bolnice, odnosno preko puta bolnice.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi ste opisali ovu scenu u Beogradu, na stranici 26 vašeg iskaza kao nešto što vas je uzбудilo. Da li je to tačno?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa jeste. Eto, svaki normalan čovek kada vidi na jednom mestu leševa koji su tu bačeni - uzбудio bi se.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A čuli ste izvan bolnice da se tim mrtvim licima sudilo i da su pogubljeni od strane osoba koje su se krile u bolnici. Da li je to ono o čemu ste vi svedočili u Beogradu?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Bilo je raznih komentara o tome, ali najčešće se čuo komentar da je većina tih lešava bila... da su to bili ljudi u bolnici, pa da su ili umrli, ili kad su pobegele ove paravojne formacije u bolnicu, da su sebi napravili mesto time što su ove izbacili. Takvi su komentari bili.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U vašoj izjavi od 28. decembra, naveli ste da ste vi verovali da su to bile žrtve, srpske žrtve, da su ubijene i bačene na ulicu. Da li se sećate te izjave?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da. Postojalo je vjerovanje da su tu većinom Srbi.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Čak su i članovi porodica pokušavali da identifikuju osobe kojima se, kako se mislilo, sudilo prekim sudom i koje su pobili ljudi iz bolnice. Da li se sećate tog svedočenja koje ste dali pred beogradskim sudom?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da. Bilo je nekoliko lica koja su pokušala da prepoznaju nekoga od tih leševa.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li ste vi ili bilo ko od pripadnika JNA rekao tim ljudima: "Hajde da ne idemo tako daleko. Hajde da ne širimo glasine, jer to možda nije tačno". Da li je iko pokušao da smiri te glasine?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa jeste. Tu je bilo nekoliko starešina i mi smo, odnosno te starešine, ne lično ja, ja sam se kratko zadržao, intervenisali su da se tu niko ne... da ne dolazi niko ko je nepozvan. I da je to neki proces koji tek sledi, identifikacija i ostalo.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: To je proces identifikacije, ali da li ste vi ili bilo ko drugi intervenisali i rekli: "Hajde da ne krećemo sa tim nepotvrđenim glasinama i da svi ostanemo mirni". Da li je to iko rekao?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Jesmo - svi. Jesam i ja, i svi koji su tu bili: "Nemojmo ljudi sad... sad imamo preča posla".

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi ste upravo rekli da vi to lično niste rekli, a to je na stranici 45, redovi 1 i 2 današnjeg transkripta. Vi nikada ranije niste izjavili da ste pokušali da smirite situaciju koja se pojavila ispred bolnice. Da li vi sada kažete da jeste?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Nije. Nisam ja nešto naročito uticao.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I nikada niste rekli...

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Možda je bilo korektno, časni Sude, da se prvo postavi pitanje da li je iko ikada svedoka pitao o tome - da li je pokušavano da se smiri situacija, pa onda da se traži ovakav odgovor?

SUDIJA PARKER: Ja sam siguran da ćete vi to moći da uradite u dodatnom ispitivanju, gospodine Lukiću.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala vam. Gospodine, vi nikada ni u jednoj ranijoj izjavi niste rekli, ili u svedočenjima koja ste davali od 1998. godine - niste nikada rekli da je bilo ko ikada pokušao da smiri te ljude. U stvari, vi ste lično verovali da su te žrtve Srbi. Zar nije to tačno?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa nisam izjavio. Na tome niko nije insistirao. Ja sam pričao druge stvari.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U stvari, vi ste verovali da su ti ubijeni ljudi Srbi i da su ih ubili oni iz bolnice. To ste ranije izjavili.

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ja sam verovao da je većina tu Srba, i takvu informaciju smo imali. Mi smo je u tom momentu tako i prihvatili.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A to je bila informacija koju ste dobili od ljudi koji su se okupljali pred bolnicom, od lokalnog stanovništva?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da, to od pojedinaca koji su se tu zatekli.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala. Još jedno kratko područje, a onda ćemo da pređemo na glavne teme. Juče ste izjavili da artiljerija nije pucala na bunare ili na ljude koji su pokušavali da dođu do vode. Da li se sećate da ste to juče izjavili?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: To sam izjavio. I to prvi put čujem ovde. To je moje saznanje.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li vam je poznato da je sedam ili osam svedoka svedočilo u ovom predmetu da su gađani bunari i ljudi koji su odlazili po vodu u Vukovaru?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ja nemam razloga da sumnjam u to.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Takođe vam je bilo poznato, gospodine, da su JNA ili lokalne pešadijske jedinice imale minobacače?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li vam je bilo poznato da je jedinica Teritorijalne odbrane Petrova gora imala jedinicu minobacača, koja je bila deo Treće jurišne grupe Prvog jurišnog odreda?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: E, to ne znam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A da li ste bilo kada obišli neku od ovih minobacačkih grupa u okviru Treće jurišne grupe Prvog jurišnog odreda?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ja sam već izjavio da sam jednom ili dva puta bio u Prvom jurišnom odredu, i išao sam do komandnog mesta majora Tešića. Nisam.... nisam obilazio posebno neke minobacačke sastave, osim zvaničnih artiljerijskih grupa ovih jačih kalibara - koji su bili iza Negoslavaca, zatim minobacača 120 milimetara, koji su pripadali Prvom i Drugom bataljonu. Ove male grupe nisam obilazio.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A vi znate da minobacači mogu da se koriste za gađanje pokretnih i nepokretnih ciljeva?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Minobacači se koriste za gađanje, pre svega, nepokretnih ciljeva. Za pokretne ciljeve mogu da se samo urade zaprečne vatre, gde se očekuje nailazak živog cilja. A minobacač je sredstvo koje ne može da prati neki cilj i ne može brzo da menja elemente. Nije namenjen i ni u pravilima ne stoji da je namenjen za gađanje pokretnih ciljeva. Za pokretne ciljeve, ponavljam, može samo da pripremi zaprečnu vatru.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Minobacač može da se koristi i da puca na tenk. Da li je to tačno?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Može se koristiti, ali nema efekta.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Isto tako znate da minobacač može da se koristi da bi se pucalo na ljude?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da. Da, ukoliko su u grupi, ukoliko su nepokretan cilj.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I ako imate grupu ljudi koji su kod bunara gde pokušavaju da uzmu vodu, onda može da se koristi minobacač da bi se po njima pucalo?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Može.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A mi takođe znamo da je bunar nepokretni cilj na koji može da se puca iz minobacača?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Može, ali bunar je toliko mali cilj da... da je to mala verovatnoća da ga pogodi.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali vi niste bili kod tih malih grupa minobacača, tako da ne možete da kažete šta su oni radili i šta su gađali?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ne mogu, i nije red da sada ovde izmišljam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Izjavili ste u poslednjih nekoliko dana kako ste dobili naređenje od pukovnika Mrkšića da prisustvujete sastanku u "Velepromet"-u. Da li se sećate tog svog svedočenja?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Danas je pokrenuto pitanje šta vam je on tačno rekao - vezano za pitanje njihovog zahteva da im se ostave zatvorenici. Moje prvo pitanje. Koliko možete da se setite, šta vam je on rekao vezano za taj zahtev, jer ste vi njega pitali: "Šta ja da kažem ako oni pokrenu to pitanje?" Molim vas da to kažete Pretresnom veću?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da. To je bio taj 20. - kad je sednica održavana. Kad sam dobio naređenje da se javim, odnosno kada mi je preneto naređenje da se javim pukovniku Mrkšiću, nazvao sam ga telefonom, i od njega sam dobio zadatak sledeće sadržine: "Idi u "Velepromet" na sednicu Vlade. Pozdravi ih u moje ime, i reci da sam ja sprečen da dođem na sednicu". Na to sam ja dodao: "Da li ima potrebe da tamo nešto kažem? I šta ako bude diskusije o predaji ovih iz bolnice organima civilne vlasti?" A tu informacija sam već imao. Dobio sam da će oni to tražiti, da se održava sednica, da će tražiti da im oni sude: "Reci im da ću prihvatiti odluku koju oni donesu."

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Kada ste rekli: "Reci im da ću prihvatiti odluku koju oni donesu." - ko je te reči izgovorio?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa ovo govorim... to su riječi mog komandanta.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Zatim ste otišli na taj sastanak, zar ne?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ranije ste naveli u izjavi iz 2003. godine da je atmosfera bila neprijatna. Da li je to tačno?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I da su JNA napadali na ružnim izrazima?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da su predstavnici takozvane vlasti rekli da će oni da spreče da armija transportuje zatvorenike u vojni objekat u Sremskoj Mitrovici, zar nije tako?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Takođe je bila i jedna delegacija zvaničnika koja je došla izvan Vukovara na taj sastanak. Tu su bili Hadžić, Arkan i tako dalje.

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da su... da je većina delegacije bila sa strane, jer ta Vlada, ona dolazi iz Dalja, da je većina ministara i većina sastava Vlade bila sa strane. Jer iz Vukovara možda je bio jedan ili dva čoveka, ne znam Bogunović ili... ne... ne mogu da se setim imena.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U sklopu te delegacije bio je i Arkan, zar ne?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Tad sam ga prvi put uživo video.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali znali ste ko je bio Arkan?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Znao sam, ovaj, iz sredstava informisanja pre dolaska na taj prostor.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U stvari, juče ste izjavili na stranici 14.376 da nije došao u sklopu te delegacije, da biste ga vi uhapsili - da je sam pokušao da uđe u Vukovar?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da, da je on bilo kojim drugim načinom došao, da nije došao sa tom delegacijom, a pogotovo u vreme borbenih dejstava, bio bi uhapšen.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi znate da ste nekoliko dana pre tog sastanka dobili jedno upozoravajuće naređenje generala Panića, Živote Panića da su neke jedinice Teritorijalne odbrane već počinile neka dela osvete. Da li se sećate tog naređenja ili trebam da vam ga pokažem?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ne. Znam da je to naređenje stiglo, a napisano je na osnovu nekih događaja u drugim jedinicama.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Moje pitanje za vas gospodine je sledeće: Na osnovu tog naređenja i onoga što ste videli i čuli na tom sastanku, uključujući i prisustvo Arkana, da li ste kontaktirali pukovnika Mrkšića i savetovali ga da postoji jedna opasna situacija i da treba ili da mora da ponovo razmotri svoju odluku? Da li ste preduzeli takvu akciju?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ja kao načelnik štaba nisam ništa posebno, osim što smo na komandnom mestu pričali o tome, i što je to išlo kroz usmena naređenja i upozorenja na svakom brifingu... i u ličnom kontaktu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, u suštini, vama je pukovnik Mrkšić pre nego što ste otišli na sastanak, rekao: "Neka bude kako odluči Vlada". Kada ste došli na taj sastanak i kada ste videli tu ružnu situaciju, kada ste videli da tamo sedi Arkan kao član te Vlade ili kao delegat u toj takozvanoj Vladi a isto tako znajući za to upozorenje Živote Panića, kada ste videli da je situacija takva, da li ste napustili sastanak i kontaktirali pukovnika Mrkšića i rekli mu: "Ovde imamo jednu opasnu situaciju. Mislim da bi bilo bolje da ponovo razmotrite svoju odluku". Da li ste to učinili?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Nisam učinio. A bilo bi bolje da sam to učinio.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U stvari...

TUŽILAC WEINER: Zamolio bih da se svedoku pokaže Zakon o službi u oružanim snagama? To je dokazni predmet broj 583... oprostite, dokazni predmet broj 584. Broj strane je 0036-4339 do 0036-4395. Zamolio bih da pogledamo član 53? Na engleskom jeziku, to je stranica 28, a na BHS-u to je stranica 0036-4344. Ne, ne, još malo dole. Član 53. Ili podignite malo, izvinite. Evo, tu je. Hvala.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, prva rečenica ukazuje na to da: "Vojna lica su dužna da izvršavaju naređenja pretpostavljenih starešina koja se tiču službe, osim ako je očigledno da bi izvršenje naređenja predstavljalo krivično delo."

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, na osnovu onoga što ste videli na tom sastanku i onoga što se dogodilo u kasarni ranije - kada su ljudi pokušavali da dođu do autobusa - neposredno pre sastanka, i na osnovu upozorenja Živote Panića, da li ste vi odbili da izvršite to naređenje, znajući da će rezultat izvršenja biti krivično delo?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ovde ništa nije nagoveštavalo da će se desiti krivično delo. Ovde sam prisustvovao sednici Vlade... po naređenju. Na toj sednici bio je i oficir čina pukovnika, za koga ja nisam znao ni ko je, ni po čijem naređenju, ni sa kojim ovlašćenjima je tu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali gospodine, u svojoj izjavi, vi ste naveli da su oni napadali pukovnika, govorili su da se neće povinovati naređenjima vojske. Videli ste ranije toga jutra kako su pokušavali da napadnu autobuse. Bila su vam poznata dela odmazde ili osvete. U tom trenutku, moglo je da se predvidi da će nešto loše da se dogodi, posebno kada ste videli tamo Arkana u sastavu takozvane Vladine delegacije, jer Arkan je čovek koji ubija iz zadovoljstva. Da li ste vi u to vreme bilo kontaktirali ili razgovarali sa pukovnikom Mrkšićem i zatražili od njega da ponovo razmotri svoju odluku, ili ste možda odbili da izvršite to naređenje?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ja nisam kontaktirao ponovo pukovnika Mrkšića. Ja sam slušao njihove diskusije. I u jednom trenutku sam im preneo Mrkšićev stav - da će prihvatiti odluku koju oni donesu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U paragrafu broj 77 vaše izjave Tužilaštvu, rekli ste da su vas namamili da prisustvujete tom sastanku. Da li ste to rekli zato što ste shvatili da treba da prenesete naređenje koje je pogrešno, i koje će najverovatnije rezultirati krivičnim delom?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da. Ja sam rekao u smislu da me začudilo zbog čega ja idem na sednicu Vlade. O tome nikad nije bilo reči. Ali isto tako, ne mogu da sumnjam u mog komandanta da me je gurnuo na tu sednicu - da tamo izgorim.

ADVOKAT LUKIĆ: Samo malo...

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Prigovaram u smislu da ja u paragrafu 77 izjave ovog svedoka ne vidim ovo što mu je gospodin Weiner rekao - da je on "namamljen" da ide na sednicu Vlade. Pa ako mu se predočava njegova izjava u bilo kom delu, bilo bi red da se to pročita.

TUŽILAC WEINER: Upotrebljena je reč "tricked". Pročitaću to. Možemo li da vidimo paragraf broj 77?

SUDIJA PARKER: Pretposlednji red, gospodine Lukiću.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da li vi imate primerak svoje izjave koju ste dali Tužilaštvu? Juče ste je dobili. Ali ako treba, daćemo vam drugu. Molim vas da pogledate paragraf 77 na stranici broj 20?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da, pročitao sam. Ovde je moguće da može i da se malo pojasni. Možda i u prevodu nije baš adekvatno. Ja ne mogu da, znači da poverujem - to i sad kažem, da sam ja poslat tamo s nekom lošom namerom. U tom smislu sam ja ovo komentarisao.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali vi kažete da su vas "naveli" da odete tamo. Zar nije to tačno?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Nije... nije tačna interpretacija. Znači, meni je naređeno, a ja ne mogu u svojim razmišljanjima da pomislim, da shvatim da sam ja poslat tamo, da sam ja žrtvovan. Eto, u tom smislu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali čak i bez njihove namere gospodine, kada ste stigli na taj sastanak i videli šta se događa, i videli šta se događalo tokom tog dana i kada ste videli kakva je situacija i s obzirom da ste znali za upozorenje Živote Panića, imali ste dužnost da to naređenje ne izvršite ili da kontaktirate generala... izvinite, pukovnika Mrkšića i da tražite od njega da tu svoju odluku ponovo razmotri, a vi to niste uradili. Zar nije tako?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ja nisam tražio da on menja odluku, ali on je imamo informacije o situaciji i na sednici Vlade, i u kasarni, i u bolnici.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali gospodine, vi ste imali procenu situacije na terenu. Upravo ste prisustvovali incidentu u kasarni gde su u meštani pokušavali da dođu do autobusa. Videli ste da je u toj takozvanoj delegaciji Vlade prisutan i Arkan. Čuli ste izjave kojima se napadala JNA na tom sastanku. Pa da li ste razmislili o tome da treba da kontaktirate pukovnika Mrkšića i da mu kažete: "Mi se suočavamo sa ozbiljnim problemima. Neko će biti ubijen"?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ne, ja nisam zaključio da će neko biti ubijen, ali sam po povratku u kasarnu izvestio pukovnika Mrkšića, u najkraćem, o sednici Vlade i o njihovoj odluci. I vratio sam se svojim daljim obavezama. Ništa nije nagoveštavalo ovakav kraj, osim žestoke diskusije. Oni su...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, to je bilo više od diskusije, i vi ste već videli da pripadnici Teritorijalne odbrane pokušali da napadnu ljude koji su bili u

autobusima i prema vašem iskazu, u tome nisu uspjeli samo zato što je intervenisala vojna policija. Čak ste rekli, ako pogledamo paragraf broj 71, da tu nije bilo reči o normalnoj primopredaji. Vi ste znali da tu nešto nije u redu. Vi ste znali da tu nije bilo reči o normalnoj primopredaji. Molim vas pogledajte paragraf broj 71?

TUŽILAC WEINER: To je na stranici 18 engleske verzije, i na 18 stranici na BHS-u.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ja ću to da pročitam: "Naređenje Prve vojne oblasti koje se spominje u prethodnom delu teksta ne uključuje nikakva spominjanja predaje evakuisanih lica civilnim vlastima SAO SBZS. Ne sećam se nijednog dokumenta kojim se naređuje predaja evakuisanih lica civilnim vlastima SAO SBZS. Gledajući unazad, smatram da takva predaja nije normalna, jer se Vlada SAO SBZS nije mogla smatrati ozbiljnom vlašću, s obzirom da nisu imali stvarna ovlašćenja". To je ono što ste rekli. Zar nije tako?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I vi ste znali da situacija nije normalna?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Nije situacija normalna, kao što ni rat nije normalna pojava društvena. Ali eto, bilo je kako je bilo.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ta primopredaja se nigde ne spominje u ratnom dnevniku. Je li tako?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ne spominje se.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ako pogledamo paragraf 94 na stranici broj 25. Ja ću to da pročitam, a vi možete da me pratite. Čitam iz vaše izjave: " U Ratnom dnevniku Gardijske motorizovane brigade..."

TUŽILAC WEINER: ERN broj BHS verzije je 0293-5434 do 0293-5482, ERN broj engleske verzije je L010-0496, do L010-0537.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: "Ratni dnevnik Gardijske motorizovane brigade za period od 1. oktobra do 22. novembra 1991. godine. Nema belešku o primopredaji zatvorenika iz bolnice lokalnim srpskim vlastima. Ovo je propust. Primopredaja je bila važan događaj i zbog toga je trebalo da bude zabeležena u ratnom dnevniku. Redovni borbeni izveštaji Operativne grupe Jug za 21. novembar...."

TUŽILAC WEINER: ERN BHS verzija broj od 0327-1248 do 0327-1248. Engleska verzija , ET 0327-1248 do 0327-1248, i za 22. novembar, ERN BHS 0327-1249, 0327-1249; engleska verzija ET od 0327-1249 do 0327-1249.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: "...takođe ne spominju primopredaju. Pošto se desila 20. trebalo je da bude spomenuta u izveštaju od 20. novembra, mada vidim da izveštaj od 21. i 22. takođe spominju evakuacije koje su se desile 20". Da li se slažete da to ovde stoji?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Slažem se.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I to su vaše reči?
SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Recite nam zašto nije ništa uneto u ratni dnevnik?
SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ja sam i ovde rekao, i sada kažem, smatram da je to propust, da je to greška. A smatram da je proistekla, pošto su borbena dejstva završena, i da je trebalo više kontrolisati ovog oficira koji je unosio podatke.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Major Trifunović je bio vrlo oprezna osoba. Da li je to tačno?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa jeste, on je bio...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: On nije tip osobe koji bi propustio važne detalje, je li tako?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa, važio je za odgovornog operativca.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I ne samo da ovaj važan događaj, kako ga vi opisujete, nije opisan u ratnom dnevniku, nego nije opisan ni u jednom izveštaju Gardijske motorizovane brigade ili Operativne grupe Jug. Zar i to nije tačno?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Nije opisan konkretan događaj.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li biste se sa mnom složili da je to namerno izostavljeno i to iz razloga krivične odgovornosti, da je to razlog zašto to nije navedeno ni u jednom od tih dokumenata?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa ne bih se složio. Ja smatram da je to propust.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle, to nije samo propust u ratnom dnevniku, nego i u svim borbenim izveštajima koji su dostavljani posle 20. novembra?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER: Časni Sude, ja bih nastavio. Da li bi ovo bio dobar trenutak za pauzu, ili za pet ili deset minuta ili...?

SUDIJA PARKER: Za deset minuta.

TUŽILAC WEINER: U redu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Iz kasarne... Izvinjavam se, dakle, vi ste se posle sastanka vratili u kasarnu i obavestili generala Mrkšića o rezultatima sastanka? Odatle...

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Odatle ste otišli na "Ovčaru"?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ne, ne. Ja sam se vratio u kasarnu odmah posle sednice Vlade, nazvao komandanta Mrkšića, obavijestio ga o sjednici Vlade i o njihovoj odluci. Kratko mu samo ispričao kakva je bila situacija, i da je tamo bio i nekakav

pukovnik. Posle sam saznao njegovo ime. Ali nisam... nisam nikad znao po čijem naređenju, ne znam ni dan-danas, po čijem naređenju i sa kojim razlogom je bio. A posle toga sam ja nastavio rad sa ostalim organima komande na pripremi konferencije za novinare, koja je sledila narednog dana. To je bilo do nekih popodnevničkih časova, a tek popodne sam otišao na "Ovčaru".

TUŽILAC WEINER – PITANJE: To sam i mislio gospodine. "Odatle" - da ste iz kasarne otišli na "Ovčaru". E sada, juče ste svedočili...

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Juče ste na stranici broj 14.324 rekli sledeće: "Smatrao sam da je nužno da se vidi da li su ti ljudi iz bolnice zaista odvedeni na "Ovčaru", i da vidim da li tamo postoji neko ko donosi odluke..." ovo očigledno nije dobro zapisano "...da vidim da li su vlasti donele odluke na sednici i zaključili da će voditi suđenja, i da bih video da li su oni zaista tamo stigli, i prosto - šta se događa na "Ovčari", da bih kada stignem na komandno mesto mogao da dam kompletniju informaciju komandantu". Da li se sećate da ste o tome juče govorili?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da, to sam govorio. Znači, tamo sam otišao da vidim da li su organi vlasti stigli na lice mesta, i da li je počelo procesuiranje, ne... da li se nešto dešava od onoga što su doneli odluku.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Niko vam nije naredio da tamo odete. Je li to tačno?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Nije. Smatrao sam da trebam da imam punu informaciju, kad dođem na komandno mesto - da o tome obavestim komandanta. I ja tvrdim po ne znam koji put, stvarno sam bio ubeđen, kako su oni diskutovali, da imaju sve organe vlasti, da imaju čak dvostepeni sud, što i sam Goran Hadžić izjavljuje. Mislio sam da će oni naći vremena i načina da im časno sude.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, juče ste na stranici broj 14.324 upotrebili reči "osećao sam da je nužno", kada ste govorili o svom odlasku na "Ovčaru". Vi gospodine pažljivo birate reči. Vi ste bili zabrinuti zbog lične krivične odgovornosti u vezi sa izvršenjem naređenja pukovnika Mrkšića, i da bi moglo da dođe do krivičnog dela. To je bio razlog zašto ste vi osećali da je nužno da odete na "Ovčaru". Da li je to tačno?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja da vam kažem, za sebe se nisam plašio ni najmanje. U tom Vukovaru, da kažem nesrećnom, često su živi zavideli mrtvima. Moj život nije postojao tada. Postojali su životi boraca, naših ljudi koji su delili istu sudbinu. Znači, u tom trenutku o sebi, o svojoj odgovornosti nisam razmišljao. Razmišljao sam kako će oni da realizuju ovo što su zaključili, da bih mogao da vidim šta se dešava dalje, da bih mogao komandanta obavjestiti. Eto, to je iskreno i ljudski.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, rekli ste da ste imali osećaj da je nužno da tamo odete. Učinili ste nešto više od vaših uobičajenih dužnosti i otišli ste na to mesto. Uradili ste to zbog toga što ste bili zabrinuti da bi moglo da se dogodi nešto loše. Jer već ste videli šta se tokom tog dana događalo. Zar nije to tačno?

ADVOKAT LUKIĆ: Prigovor....

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa...

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Svedok je odgovorio, po meni, na pitanje koje sada gospodin Weiner drugi put ponavlja, verovatno nezadovoljan odgovorom.

SUDIJA PARKER: To u ovom trenutku još uvek ne predstavlja nikakav pritisak na svedoka. Izvolite, nastavite.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ja ću ponovo da pročitam svoje pitanje, gospodine: "Rekli ste: smatrao sam da je nužno da tamo odem. Dakle, učinili ste više od vaših uobičajenih dužnosti i otišli ste na to mesto. Uradili ste to zbog toga što ste bili zabrinuti da bi moglo da se dogodi nešto loše. Jer već ste videli šta se tokom tog dana događalo. Zar nije to tačno?"

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Osnovni razlog je da vidim da li su stigli na lice mesta, i da li su počeli sa procesuiranjem. I da vidim kako će to da rade da bih izvestio komandanta.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Na stranici broj 14.324 dalje ste u svom svedočenju rekli da ste odlučili da odete na "Ovčaru", koja se nalazila na putu između kasarne i komandnog mesta. Da li se sećate toga?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu.

TUŽILAC WEINER: Da li možemo svedoku da pokažemo dokazni predmet broj 156, molim vas? Radi se o karti tog područja. Molim vas da li možete da smanjite tako da vidimo i "Ovčaru" i komandno mesto. Molim vas da fokusirate ovaj deo?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, ovde imamo olovku kojom možete da pišete po ekranu. Kao prvo, da li prepoznajete ovo područje? Da li možete molim vas da stavite broj 1 pored kasarne u kojoj ste se bili?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: ... *(svedok obeležava)* ...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Molim vas, da li možete da stavite broj 2 tamo gde se nalazilo komandno mesto u Negoslavcima?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: ... *(svedok obeležava)* ...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I molim vas da stavite broj 3 na "Ovčaru", gde ste otišli?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: ... *(svedok obeležava)* ...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da li se slažete da "Ovčara" nije uz cestu između kasarne i Negoslavaca, ili ova karta ne prikazuje tačnu situaciju?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ovo je tačna karta, i ja nisam rekao da je to uz samu cestu, ja sam rekao da je to na putu od kasarne prema Negoslavicima. Idući putem, skrenuo sam levo i svratio na "Ovčaru".

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Zašto ne ucrtate jednu liniju kojom ćete pokazati kojim ste se putem kretali od kasarne do "Ovčare" i kuda ste se potom vratili? Prvo obeležite put od kasarne do "Ovčare"?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: ... *(svedok obeležava)* ...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li možete molim vas pored te crte da stavite slovo A, tako da znamo da je to prva ruta? Slovo A, molim vas?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: ... *(svedok obeležava)* ...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dobro je. Hvala. I da li možete molim vas gospodine da ucrtate jednu liniju koja pokazuje kako ste se vratili do Negoslavaca?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa isto, samo obrnuto.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li možete pored te strelice da stavite slovo B, da bismo videli da je to putanja od "Ovčare" do Negoslavaca?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: ... *(svedok obeležava)* ...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala vam, gospodine.

TUŽILAC WEINER: Časni Sude, da li je sada dobar trenutak za pauzu?

SUDIJA PARKER: Da li imate nameru da to uvrstite u spis?

TUŽILAC WEINER: Da. Ali hteo sam to da uradim posle pauze.

SUDIJA PARKER: Ovo je elektronska verzija. Mogli biste da je izgubite.

TUŽILAC WEINER: Onda to sada nudim na usvajanje.

SUDIJA PARKER: To će se uvrstiti u spis.

sekretar: Kao dokazni predmet broj 854, Časni Sude.

SUDIJA PARKER: Sada ćemo da prekinemo sa radom i nastavićemo u 12.50 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Weiner?

TUŽILAC WEINER: Da, časni Sude. Pre nego što počnem, i gospodin Lukić i gospodin Moore su zatražili da se obrate Sudu pet minuta pre kraja današnje sesije, što znači u 13.40 časova, a to se odnosi na onaj program za podneske i argumente - usmenu argumentaciju.

SUDIJA PARKER: Znači onda ćemo da završimo malo ranije, gospodine Weiner. U redu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dobar dan.

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Dobar dan.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, kao što možete da vidite na ovoj karti koja je ispred vas, "Ovčara" nije na putu između kasarne i komandnog mesta. Vi ste juče svedočili da ste morali tamo da odete, a ja vam tvrdim da ste vi preduzeli taj dodatni put zato što ste bili zabrinuti da će da se dogodi zločin na "Ovčari", a na osnovu onog naređenja pukovnika Mrkšića koje ste vi preneli?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa ne znam koji odgovor da dam. Ja sam već odgovorio. Znači, vraćajući se na komandno mesto, ja sam hteo da vidim da li je počeo nekakav proces istražni, ili bilo kakav drugi sudski proces, kako su oni najavljivali na sednici Vlade. "Ovčara" nije uz sam glavni put, ali je na pravcu Vukovar – Negoslavci, i tu je samo bilo kraće skretanje u lijevo.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi ste želeli da vidite da li je započelo ikakvo suđenje ili sudski postupak - zato što ste bili zabrinuti videvši taj sastanak takozvane Vlade koju nikada ranije niste videli, i pošto ste tamo videli Arkana - da sve to može da bude prevara i da može da dođe do toga da se dogodi krivično delo ili nešto veoma loše?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ja nisam mogao ni da naslutim da će se nešto loše desiti. Ali sam odlučio da imam potpunu informaciju o tome šta se dalje dešava, i da izvestim mog komandanta. Oni su na sednici Vlade bili ubedljivi da će im pošteno suditi: "Ko je okrvavio ruke...", taj izraz je upotrebio Hadžić "...biće mu suđeno, a ko nije kriv, ostaće normalno dalje da živi u Vukovaru". Nisam mogao da shvatim da su bili spremni na nešto drugo. Smatrao sam da su kao vlast kompetentni i ozbiljni, jer su se predstavili u najjačem sastavu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali vi ih nikada pre toga niste videli. Niste znali ništa o njima. A onaj član delegacije za kojega ste znali, bio je kriminalac i ubica. Vi o tome niste razmislili, zar ne?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da, ja se slažem s konstatacijom.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Već ste ranije izjavili da niste... oprostite, o tome ste svedočili u Beogradu, da niste znali ko je naredio da ti autobusi odu iz kasarne za "Ovčaru". Da li je to tačno?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da. To je jedno od pitanja na koje treba da se odgovori.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A znali ste da je te autobuse vojna policija sprovala na "Ovčaru", ali niste tačno znali iz kog bataljona vojne policije. Zar nije to tačno?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: To je sprovala policija Drugog bataljona vojne policije zajedno sa jedinicom koja je njih obezbeđivala u kasarni. To je jedinica Predojevića, por... kap... poručnika, kapetana... kapetana.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Znači, znali ste ko ih je sprovalio, ali niste znali ko im je to naređenje dao?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Sad znam, i saznao sam posle ko ih je... jer ja sam posle i video ko ih je sprovalio. I posle sam saznao neke detalje o tome. A ja nisam... nisam video kolonu kad je krenula iz kasarne.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala. Znači, kasnije ste saznali da ih je vojna policija sprovala na "Ovčaru"?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Rekli ste da ste otišli na "Ovčaru", i tu vas citiram - "kako bi imao kompletnu informaciju". Vi niste imali kompletnu informaciju o tome zbog čega su ti ljudi otišli iz kasarne, ali ste hteli da imate kompletnu informaciju o tome šta se događa na "Ovčari". Ako ste želeli kompletnu informaciju, onda ste trebali da se vratite na komandno mesto i da pitate šta se tu događa, zar ne?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Moglo je i tako, ali ja sam prvo svratio na "Ovčaru", pa na komandno mesto.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Šta ste videli na "Ovčari" - kada ste tamo stigli?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Kada sam stigao na "Ovčaru", video sam jedan hangar, ispred tog hangara stražarsko obezbeđenje, a na putu ispred tog hangara video sam nekoliko naoružanih ljudi. I možda je bilo i... mislim da je bilo i pojedinaca bez oružja. Ta grupa nije bila velika. Možda deset do petnaest ljudi na putu. Neki su cirkulisali, možda su imali neki svoj zadatak pa su prolazili, ali je veći broj iz te grupe se zadržavao. Jedan broj tih ljudi pokušao je da priđe ulaznim vratima hangara, ali su bili sprečeni od strane stražarskog obezbeđenja, odnosno jedinice vojne policije koja je to obezbeđivala.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, čuli smo ovde iskaz koji još nije osporen ni od vojnih ni od civilnih svedoka da - kada su ti autobusi stigli na "Ovčaru", zatvorenici su morali da trče kroz špalir do hangara dok su ih pri tome tukli šakama, nogama, metalnim i drvenim predmetima. Da li vam je to bilo poznato?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: To sam ja čuo posle u razgovoru sa Vojnovićem, ali ne u tom obimu, ne tako dramatično, nego da je bilo pokušaja da nasrću na te ljude. I na kraju krajeva, i dalje su tu neki pokušali da priđu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Doći ćemo do tog razgovora uskoro. Ali da li je vama gospodine bilo poznato da je bio taj špalir i da su ljude tukli?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa ja sam to čuo i od... od Vojnovića deo, a deo sam kasnije saznao.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ovde je dat iskaz da je nekoliko pripadnika Gardijske motorizovane brigade, uključujući i jednog oficira, učestvovalo u tom špaliru. Da li vam je to bilo poznato?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Nije mi bilo to poznato. Ako je bio neko... Ne znam da li je neko bio pre mene. Ja nisam učesnik toga, to tvrdim odgovorno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U ovoj sudnici smo čuli svedočenje gospodine da ste vi bili prisutni i da ste posmatrali taj špalir i to prolaženje zatvorenika kroz špalir i to premlaćivanje. Da li vi to poričete? A to svedočenje se nalazi na stranicama 7.705 i 7.706?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja poričem taj iskaz, jer ja to ne bih mogao da gledam. Ja bih to sprečio. Ako ne drukčije, ja bih fizički se suprotstavio, jer za mene to nije ni vojnički, ni ljudski, ni humano. Ja sam došao kad su ovi ljudi već bili u hangaru. I juče sam ovde objašnjavao, u tom vremenu su se autobusi okretali na putu iza "Ovčare", i dalje tamo prema Grabovu, i vraćali nazad.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dat je iskaz da pripadnici vojne policije koje ste videli u autobusima, kao i vozači, nisu preduzeli nikakve mere da zaštite ove zatvorenike koje su premlaćivali dok su trčali kroz taj špalir. Da li vam je to poznato, gospodine?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa meni je poznato da je u autobusu bilo... u stvari, to sam video, bila su po dvojica policajaca i vozač. Oni su se u tom trenutku vraćali nazad prema kasarni. Nešto drugo - ja ne znam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li vam je bilo poznato da je pukovnik Vojnović pokušao da zaštiti zarobljenike koji su ulazili u hangar? Pukovnik Vojnović?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da. Vojnović mi je to govorio. On mi je to i ispričao o tom pokušaju, odnosno o tom špaliru na ulazu u hangar.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Izjavio je da su ga napadali, gurali i zlostavljali dok je pokušavao da spasi neke od tih zarobljenika. Da li vam je to bilo poznato?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa nije on meni is... ispričao tako jednu priču. On je komandant. On ima vojnu policiju, ima jedinice - mogao je da upotrebi. On je meni ispričao da je bilo određenih problema. I normalno, konstatovali smo zajedno da tu treba pojačati obezbeđenje. Znači, sam je kriv ako su ga gurali.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Na stranici 67, red je 12. Svedok je rekao "on", misleći na Vojnovića, je rekao da je on bio koma... "on je bio komandant i on je imao svoju vojnu policiju". To nije ušlo u zapisnik.

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: A možda sam brzo govorio?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li možete da ponovite svoj odgovor. Pitanje je bilo: "On je izjavio...", mislim tu na pukovnika Vojnovića iz 80. motorizovane brigade, "...On je izjavio da su ga gurali, udarali, napadali i zlostavljali dok je pokušavao da spasi neke od tih zarobljenika. Da li vam je to bilo poznato?" Zamolio bih vas da ponovite odgovor zato što nije ušao u zapisnik.

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Vojnović mi je rekao da je imao problema prilikom izlaska ovih ljudi iz autobusa u hangar, da su napravili špalir i pokušali da se obračunaju. Nije mi ispričao šta su prema njemu činili, a ja tvrdim, ako su ga gurali, maltretirali, pretili, vukli, da je sam kriv kao komandant - koji tu ima jedinicu vojne policije i ostale jedinice koje je mogao upotrebiti za ličnu zaštitu i zaštitu drugih lica koja su bila ugrožena.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle, vi kažete da je on kriv što se ponašao herojski u pokušaju da spasi ljude, da je kriv što su ga gurali ili povredili?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ne. Ne, nije, nije to smisao. Smisao je da on kao komandant ne sme sebi dozvoliti da bude nezaštićen.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali gospodine, upravo ste rekli - da ste vi bili tamo, a kažete da niste bili u vreme špalira - vi bi sami pošli da zaštitite te ljude. On je uradio isto ono što biste i vi uradili?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Znači, to nije bila njegova greška, već je to bio herojski gest, zar ne gospodine?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Jeste. Prihvatam ja to. Ali ja bih to stručnije uradio.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: On je takođe opisao i scenu u hangaru sa ljudima koje su premlaćivali. To je bilo svedočenje na stranica 8.844, kao šokantnu scenu. Vi ste videli ljude u tom hangaru koji su bili premlaćivani. Da li ste i vi videli tu šokantnu scenu?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ja sam video ljude samo s vrata hangara. Ja sam došao do otvora u hangar. Nisam ulazio. I tada se u hangaru ništa nije dešavalo, osim što su ljudi stajali.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi ste rekli da ste razgovarali sa pukovnikom Vojnovićem. Zar nije to tačno?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A juče ste izjavili na stranici 14.325 o tom razgovoru sledeće: "Razmenili smo par reči i on mi je rekao da je bilo pokušaja onih koji su bili ispred hangara i na ulici - da uđu u hangar i nekog prepoznaju. On mi je naprosto rekao da je imao utisak da su neki ljudi pokušavali da se osvete, da su želeli da se osvete, ali da on nije dozvolio da se to dogodi, i da njegovi organi bezbednosti nisu to dozvolili - obezbeđenje koje je bilo ispred hangara." Je li to ono što ste vi juče rekli u vezi razgovora koji ste vodili?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Danas kažete da vas je obavestio o tome da je bio špalir. Vi znate šta je špalir? I to je sasvim... Vi znate šta je špalir? To je različito od utiska da su neki ljudi pokušavali da se osvete. To je drugačija situacija?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Tačno. Možda nisam bio dovoljno precizan. Nisam možda sve podatke izneo. Ali ja, ako treba, mogu u mnogo detalja da objasnim neki događaj. A ja sam težio juče, i sad težim da dajem kratke odgovore.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Špalir u kome se ljudi prelaćuju, posebno zarobljenici, je veoma ozbiljna situacija, zar ne?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da. Jeste.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Kakav vam je opis on tačno dao vezano za taj špalir?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ako treba da idemo u detalje. Znači, prilikom izlaska iz autobusa, ljudi su imali... ja sam bio znači na licu mesta. To nije veliko rastojanje. To je praktično jedna ulazna rampa od puta prema hangaru. Možda sedam, osam metara od puta. On nije išao u nekakve detalje, al' mi je pomenuo da prilikom izlaska iz autobusa, da su tu okupili se i pokušali da se obračunaju, da pokušavaju da prepoznaju nekoga, i na taj način su bili i s jedne i s druge strane. U stvari, napravili su jednu vrstu špalira. Da je on bio tu lično, i da je lično intervenisao, i da je to sprečio. Da je imao problema sa time. Da je sad situacija mirnija, u stvari, mirna, što sam i video, i to je to. Konstatovali smo zajednički da treba pojačati obezbeđenje.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ovaj špalir koji ste vi opisali bio je više špalir za identifikaciju. Da li je to tačno?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa ne znam ja stvarno. Mislim da bi to bolje objasnio Vojnović.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Njegovo objašnjenje je bilo da je to bio špalir u kome su ljude tukli šakama, nogama, metalnim i drvenim predmetima. To je mnogo ozbiljnije nego nekakav špalir radi nekakve vrste identifikacije?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Slažem se.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: On je upravo preživeo ovu ozbiljnu situaciju gde je krenuo da zaštititi te ljude, to se upravo dogodilo, i vi nama sada kažete da vam on nije nikada opisao ili rekao šta se desilo?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ne. Mi smo razgovarali ispred hangara.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Znači, vi želite da kažete da sve što je on vama rekao je bilo u vezi sa njegovim utiskom da postoje ljudi koji žele da se osvete?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa, u najkraćem - da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, a zar nije istina da je on vama ispričao o toj ozbiljnoj pretnji zarobljenicima i da je to bio razlog zašto ste se vi vratili da biste o tome obavestili pukovnika Mrkšića?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: U trenutku kad sam ja bio, znači situacija je bila pod kontrolom. Obezbeđenje na ulazu u hangar; u hangaru ljudi koje niko u tom trenutku ne prelaćuje, niti bilo kakvu aktivnost prema njima primenjuje. Ljudi na putu cirkulišu. Neki zastaju. Neki pokušavaju da priđu hangaru. Ispred hangara potpukovnik Vojnović. Posle razgovora s njim i posle ovoga što sam video, vraćam se na komandno mesto.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, kažete "posle ovoga što sam video". On je opisao ljude u hangaru, pošto su prelaćeni, kao šokantan prizor. Vi ste ušli u taj hangar i - a ja sam vam već rekao da niko nije osporio da je postojao špalir i prelaćivanje – šta ste videli? Vi niste videli ljude koji krvare i koji su povređeni?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ja nisam ulazio u hangar, i nisam mogao videti pojedinačna lica. Ja sam video masu ljudi koji su stajali. Hangar je bio poluosvetljen. Taj hangar nema prozore. Ima nekakve prozorčice i svetlost je prodirala kroz male neke pukotine. I ja nisam mogao videti jasno likove. Video sam masu ljudi koja stoji. I to su stajali većinom dalje od vrata - uz zidove koji su suprotni od ulaza. Nisam ulazio nijedan korak u hangar.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, ali rekli ste da ste otišli na "Ovčaru" kako biste stekli kompletnu sliku o tome šta se događa. Vi niste ušli u hangar kako biste stekli tu kompletnu sliku šta se događa?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Nisam ušao u hangar. A prvenstveno me interesovalo da li je ova Vlada koja je obećala pošteno suđenje, da li su došli i da li su počeli procesuiranje, evidenciju ili neki... neku drugu aktivnost.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle, ako pogledamo šta se dešavalo toga dana – vi ste otišli ujutro u kasarnu, i tamo je došlo do incidenta kada su ljudi iz Teritorijalne odbrane pokušali da napadnu ljude u autobusima, u tome ih je sprečila vojna policija. Da li je to tačno?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Prisustvovali ste sastanku na kom je prisutan i Arkan kao pripadnik Vladine delegacije na kom se napadala JNA, na kom su govorili da neće poštovati naređenja JNA, je l' tako?

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude prigovor. Časni Sude?

SUDIJA PARKER: Izvolite gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Ja se izvinjavam mom uvaženom kolegi, ali ja ne znam na osnovu čega je on pred svedoka stavio tvrdnju da... da je Arkan bio član delegacije Vlade? To nismo čuli ni od jednog svedoka ovde.

TUŽILAC WEINER: Časni Sude, to je svedok rekao juče.

SUDIJA PARKER: Ja se sećam iskaza gospodine Vasiću u kome je rečeno da je Arkan stigao kao član Vladine delegacije u pratnji Hadžića.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Uz sve to, vi ste znali na osnovu upozorenja generala Živote Panića, koje ste primili nekoliko dana ranije, da pripadnici Teritorijalne odbrane izvršavaju dela osvete, i vi kažete u najmanju ruku, da je pukovnik Vojnović dao do znanja da neki lokalni ljudi takođe žele osvetu. Zar nije to istina?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, u tom trenutku vi ste znali da postoji ozbiljan problem, ozbiljna pretnja tim zarobljenicima. Zar nije to tačno?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da. Ali isto tako sam znao da ne može ništa da im se desi ukoliko mi intervenišemo našim snagama, i ni u jednom trenutku to nije dolazilo u pitanje.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Za kratko vreme doći ćemo i do toga. Napustili ste "Ovčaru" znajući da postoji ozbiljna pretnja i vratili se na svoje komandno mesto gde ste razgovarali sa pukovnikom Mrkšićem?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Rekli ste u svom svedočenju da ste sa pukovnikom Mrkšićem razgovarali o svojim saznanjima, a to je na stranicama 14.328 i 14. 329. Pročitacu šta ste juče rekli: "Obavestio sam ga o svemu tome. Rekao sam da ne bi bilo loše ako bi neko iz organa bezbednosti ili vojne policije otišao na "Ovčaru" kako bi na neke stvari ukazao ili u profesionalnom smislu pružio pomoć ako je potrebna potpukovniku Vojnoviću. Ne znam da li je on bilo koga poslao. Mislim da jeste, i to mislim na osnovu svega što se sećam, kao i na osnovu svojih prethodnih izjava, takođe. Mislim da je on zaista nekoga tamo poslao, i mislim da je među njima bio Mile Božić. On je bio u Negoslavcima na komandnom mestu, odnosno, u jednoj kući u blizini komandnog mesta". To je vaš jučerašnji iskaz?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li bi se sa mnom složili da taj iskaz nije u potpunosti tačan, ne odgovara u potpunosti istini, šta god vam je milije?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ne znam zbog čega?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Zar nije tačno da ste vi pukovnika Mrkšića obavestili na mnogo ozbiljniji način o situaciji koja se događa?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa ja sam pukovnika Mrkšića obavjestio i detaljnije od ovoga što sam izjavio. Znači, ako treba da idemo u detalje, ja sam njemu ispričao i gde sam bio i šta sam radio, šta sam video, i kakvo je stanje.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, vi njemu niste rekli: "Znate, bilo bi dobro da pošaljemo tamo nekoga ko će pružiti savet potpukovniku Vojnoviću". Ono što ste vi zapravo rekli bilo je da tamo vlada vrlo ozbiljna situacija i da postoji ozbiljna pretnja zarobljenicima. Zar nije to tačno?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa tačno. Ništa... Suština je ista. Znači, situacija je ozbiljna. Bilo bi dobro da neko ode tamo.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Sada da pređemo na paragraf broj 86 vaše izjave koju ste dali Tužilaštvu. To je na stranici 23 gospodine.

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Rekli ste, pročitacu taj paragraf: "Pošto sam proveo nekih 15 minuta na "Ovčari", otišao sam na komandno mesto Operativne grupe Jug u Negoslavcima, gde sam stigao oko 15.30 časova. Podneo sam izveštaj pukovniku Mrkšiću. Obavestio sam ga o odluci Vlade SAO SBZS da će krivično da gone zarobljenike iz vukovarske bolnice, kao i o mojim pripremama za posetu novinara i o onome šta sam video na "Ovčari". U vezi sa "Ovčarom", rekao sam mu da su zarobljenici bili na "Ovčari", ali da nije bilo nikoga od vlasti SAO SBZS, iako su najavili da će držati suđenja na "Ovčari". Takođe sam rekao Mrkšiću da imam sumnje po pitanju bezbednosti zarobljenika na "Ovčari". Nisam siguran da li sam Mrkšiću spomenuo da su zarobljenici bili pod zaštitom 80. motorizovane brigade". Da li je tačno gospodine ovo što ovde stoji?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Jeste. S tim što, bilo bi dobro da ovde postoje pitanja - iz čega su proistekli odgovori. Ne znam zbog čega je ova zadnja rečenica stavljena. Ona ispada iz konteksta. Ali jesam ja to... Činjenica je da je to moj iskaz. Mislim, suvišno je pričati. Zna se da je Vojnović na "Ovčari" i zna se da je njegova zona odgovornosti. Ne znam zbog čega je ova rečenica ovde našla se. Možda kad bi se videla pitanja.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Molim vas, pogledajte paragraf odmah iznad, i vratite se na poslednje dve rečenice u paragrafu 85. Ovde u te dve poslednje rečenice paragrafa 85 vi kažete sledeće: "Ne znam zašto su potpukovnik Vojnović i njegova vojna policija bili na "Ovčari". Mogu samo da pretpostavim da im je pukovnik Mrkšić naredio da budu tamo".

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da. 80. brigada je u svojoj zoni imala i "Ovčaru", i logično je da oni obezbeđuju, kao što su obezbeđivali i prethodnu grupu. Nije mi jasno zbog čega sam ja dao ovaj komentar, jer činjenica da su oni bili tamo, da su oni radili taj posao. Možda u... možda i u prevodu, možda smisao samo promenjen. Ja nisam bio siguran da je ovo... da... da... da je nešto posebno opet naređivao Mrkšić Vojnoviću.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Spomenuli ste naređenja Mrkšića upućena Vojnoviću. Vi ste znali da je 80. motorizovana brigada potčinjena Operativnoj grupi Jug?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I kao rezultat toga ste znali da je potpukovnik Vojnović prima naređenja od pukovnika Mrkšića?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U tom istom paragrafu, gde vi verujete da je pukovnik Mrkšić možda naredio 80. motorizovanoj brigadi da bude tamo, ako pogledate u sredinu tog paragrafa, vi kažete sledeće, spominjući te ljude i kažete: "Hodali su gore-dole po putu prema hangaru na "Ovčari". Ne smatram da su ovi naoružani ljudi predstavljali pretnju 80. motorizovanoj brigadi, ali su mogli predstavljati pretnju zarobljenicima na "Ovčari". Vojnović i ja smo zaključili da obezbeđenje zarobljenika

možda nije bilo dovoljno. Dok sam ja bio na "Ovčari", nisam video majora Šljivančanina na "Ovčari", ali se sećam da sam video Šljivančaninovog zamenika, majora Ljubišu Vukašinića". Da li je to takođe tačno? Da li ste to rekli?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle, vi ste u tom trenutku verovali da postoji pretnja za bezbednost zarobljenika. Da li ste vi to svoje uverenje preneli pukovniku Mrkšiću - da postoji pretnja, možda čak ozbiljna pretnja po te zarobljenike?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ja sam preneo da treba da se proverí obezbeđenje i da se pojača. Smatram da bi trebalo nekog uputiti da u stručnom smislu koriguje. A isto sam zaključio i sa Vojnovićem - da treba pojačati obezbeđenje.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U sklopu toga, u paragrafu 86 kažete da ste rekli Mrkšiću da imate određene sumnje u vezi sa bezbednošću tih zarobljenika na "Ovčari"?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I želeli ste da neko proceni situaciju, ako pogledate stranu broj 87 "da neko potvrdi kako se garantuje bezbednost zarobljenika." To su vaše reči, paragraf 87?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Jesu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ako pogledamo paragraf broj 93, vi i dalje o tome govorite. To je na stranici broj 24 u engleskoj verziji, a ista je stranica i na BHS-u. Hvala. "20. novembra 1991. godine pukovnik Mrkšić je imao sve informacije koje su bile neophodne da se donesu odgovarajuće odluke za obezbeđenje bezbednosti zarobljenika iz vukovarske bolnice. Nije bilo prekida u sistemu komande i kontrole ili sistemu izveštavanja - koji bi ga onemogućili da primi najnovije informacije toga dana. Imajući u vidu moj utisak o lokalnoj Teritorijalnoj odbrani, i o tome da je pukovnik Mrkšić znao da su postojale pretnje po bezbednost zarobljenika od strane lokane srpske Teritorijalne odbrane, mogao je da iskoristi jedinice Gardijske motorizovane brigade da neutrališe ili eliminiše ove pretnje. Lokalna srpska Teritorijalna odbrana nije bila dorasla Gardijskoj motorizovanoj brigadi".

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li ste to rekli?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle, prema vašoj izjavi, vi ste upozorili pukovnika Mrkšića o pretnjama po te zarobljenike, i ništa nije učinjeno kako bi se te pretnje neutralisale. Da li je to tačno?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ja sam njemu kazao, i mislim da je on ireagovao. Ja mislim da je uputio neka lica na "Ovčaru". Ja to ne mogu sad da potvrdim i pojednosti ne znam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali sa sigurnošću možete da kažete da on tamo nije poslao pripadnike bilo kog od ova dva bataljona vojne policije, ili bilo kog člana

Gardijske motorizovane brigade pešadije, kako bi oni zaštitili te zarobljenike. Zar nije to tačno?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: On nije poslao nijednu jedinicu, verovatno, a bolje to on zna, ali nije bilo ni potrebe. Vojnović ima četvu vojne policije, ima divizion, bataljon tu, u neposrednoj blizini. Imao je dovoljne snage, da budem kraći, da sam obezbedi. Tu je bilo neophodno da ode neko sa stručne strane - da mu samo sugeriše i ukaže - i Vojnović bi mogao da zaštiti svojim snagama. Mislim da je bilo neracionalno da se pokreće neka druga jedinica, a ovde se, u ovoj zoni ne dešava ništa, osim obezbeđenje jednog objekta.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, major Vukašinović je bio tamo, zamenik organa bezbednosti, i on je bio prisutan kada su zarobljenici zlostavljani. To pokazuje da je postojao ozbiljan problem. Pukovnik Mrkšić nije poslao pripadnike Gardijske motorizovane brigade. Vi kažete: "Mogao je da iskoristi jedinice Gardijske motorizovane brigade da neutrališe ili eliminiše ove pretnje." Ali on to nije uradio. Zar to nije tačno, gospodine?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ne, on... Tačno je to. Mogao je da pošalje. Ali u tom trenutku, sam Vojnović je mogao da izvrši ovaj zadatak, bez dodatnih jedinica. Video sam majora Vukašinovića, ali ne znam koji je zadatak on imao. Ja sam otišao, on je ostao.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da li ste bili prisutni kada je major Vukašinović obavestio pukovnika Mrkšića o zlostavljanju zatvorenika na "Ovčari" a Mrkšić nije ništa uradio? Da li ste tada bili prisutni na komandnom mestu u Negoslavcima?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ja se ne sećam te scene, i nisam je nigde ni opisao, a opisao bih je sigurno da se sećam.

TUŽILAC WEINER: Časni Sude, mislim da je u hodniku gospodin Moore.

SUDIJA PARKER: Dobro. Upravo sam hteo da kažem da on kasni i da nećemo imati dovoljno vremena.

TUŽILAC WEINER: Evo, gospodin Moore je upravo stigao.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Časni Sud je juče spomenuo određena administrativna pitanja, koja želi da se danas reše. Ja to mogu da uradim. Ne znam da li svedok treba da ostane ovde?

SUDIJA PARKER: Pa u pitanju je vreme. Hteli ste pet minuta, a sada imamo manje od dva minuta.

TUŽILAC MOORE: Pa, časni Sude....

SUDIJA PARKER: Već dva dana kasnimo i zbog toga odlažemo početak sledećeg suđenja.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, nadam se da ću to moći da uradim za dva minuta, jer sam sa Odbranom razgovarao o različitim pitanjima. Shvatio sam da postoji sporazum, ali videćemo. Časni Sude, situacija je sledeća. Izvođenje dokaza gospodina Šljivančanina trebalo bi da se završi do 8. decembra, iako sam ja mislio da je do 6. decembra, ali znam....

SUDIJA PARKER: Ne, ja sam pogrešio. Reč je o 8. decembru.

TUŽILAC MOORE: Hvala vam puno, časni Sude. Dakle, gospodin Lukiću može da se umiri. Dakle, reč je o 8. decembru. Ako će ponovo da se pozivaju neki svedoci, ili ako bi trebalo da se reše još neka pitanja, očigledno je da to treba da se uradi tokom nedelje koja se završava 15. decembra, jer posle toga počinje sudska pauza, a to će možda da se pojavi. Sudska pauza traje od 18. decembra do one nedelje koja se završava, mislim 5. januara. Ali naravno, imamo pred sobom pravoslavni Božić. I mislim da su moje uvažene kolege rekly da će tu postojati određene poteškoće sa nastavljanjem suđenja. Ali to je nešto što mora da reši Pretresno veće, a govorimo o 7. ili 8. januaru. Mi imamo u vidu moguće pobijanje dokaza Odbrane i ne znam da li mogu da predložim da se to obavi od 12. do 17. januara, uključujući i 17. januar. Ja znam da se moje uvažene kolege, možda sa izuzetkom gospodina Borovića, slažu sa tim konkretnim predlogom. Što se tiče završnog podneska, mislim da bi sve strane želele da imaju za to jedan mesec. Dakle, ako smo kod sredine januara, onda će to da potraje do sredine februara. Ja predlažem da to možda bude 19. februar, i mislim da se moje uvažene kolege slažu sa mnom da priprema završne reči neće trajati duže od dve nedelje. To znači, ako odgovara Sudu, da bi završna reč mogla da se održi 28. februara, u sredu, a zatim 1. marta i, mislim 2. marta, jer moje uvažene kolege ponovo smatraju, a ja se sa njima slažem, da bi iz opreza bilo dobro da se za završne reči predvide tri dana. To onda znači da bismo sa celim predmetom završili 2. marta 2007. godine. Mi smo pokušali da u ovaj raspored uključimo sve situacije koje eventualno mogu da iskrсну. I mi smatramo, verujem obe strane, da bi ovakav raspored bio od koristi za ceo predmet. Ne znam da li se sa tim slaže i časni Sud?

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodine Moore. Da li ima neko sa druge strane ko bi hteo nešto da predloži? Gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Nije drugo, nego možda malo pojašnjenje naše argumentacije, moje bar, a mislim da se i kolege slažu sa mnom. Pošto se naš tim možda sada trenutno najviše posmatra, mi mislimo, i ne mogu da kažem sigurno, ali zaista držimo se onog plana. I zaista očekujem da ćemo završiti potpuno sa izvođenjem naših dokaza do onog datuma kad ste nam predvideli. Predlog prvi naš bi bio: ukoliko se tih dana pojavi prostor dva do tri dana, a postoji mogućnost da se po odluci Pretresnog veća pozove ponovo onaj svedok o kome smo sad u proceduri, da bi možda bilo celishodno da maksimalno iskoristimo te dane. O "rebuttal" i "rejoinder" to možemo stvarno tek razgovarati kasnije. Ono što je meni važno za naš tim Odbrane, a mislim i za kolege, da od onog trenutka, kad se završi izvođenje dokaznog postupka, mi imamo, po meni, četiri radne nedelje da pripremimo "final brief" i da ga pre... predamo. Mislim da je to nama jako važna faza za sve učesnike postupka, i to je onaj... onaj rok koji, bez obzira kad završimo suđenje,

mislim da četiri nedelje... i u tom smislu se slažem sa... i sa Tužilaštvom i s kolegama, bi nam značilo da napišemo i predamo "brief". Takođe smo se složili da bi tri dana bilo dovoljno za usmenu argumentaciju, a period od dve nedelje, s obzirom na obimnost *briefova*, koji će nam se ukrstiti, bi nam bio koristan da... Znači, tu smo vrlo sa... saglasni u tim... u tim tačkama sa Tužilaštvom. Pitanje "rebuttal"-a i "rejoinder"-a možemo samo da za sada naslućujemo šta bi bio zahtev, šta bi bila odluka Pretresnog veća. Ali vas molimo da imate u vidu našu molbu da imamo aktivne četiri nedelje da radimo na podnesku.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala, časni Sude. Ja bih, pošto sam se konsultovao sa kolegom Lukićem, koji mi je rekao da bi možda i završio do 6. decembra, za dva dana, sledećeg 7. i 8., ako Sud donese odluku - da se dodatno ispita svedok, ako donese takvu odluku - da to bude 7. ili 8., ako Lukić završi do 6. Sve ovo ostalo nevoljno bih prihvatio, zato što ne mogu stalno da budem protiv. I ostavljam Sudu da sam proceni opravdanost zahteva Tužilaštva i Odbrane. Znači, ne protivim se, nego ostavljam Sudu da oceni.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, ja nemam šta da dodam, da ne bih uzimao vreme. Ono što je rekao gospodin Moore i moj kolega Lukić, ja to prihvatom. To je stav koji smo dogovorili u pauzi. Hvala puno.

SUDIJA PARKER: Zahvaljujemo svim stranama. Razmislićemo o ovome što ste nam rekli. Da li možemo da kažemo nešto o još hitnijoj stvari? - To je da, ako pretpostavimo da će gospodin Lukić biti gotov do 8. decembra, ćemo svakako da se nadamo da će svaki ponovo pozvani svedok biti saslušan, a tu su još neka pitanja. I to je nešto što treba da se reši, ako bude bilo vremena, krajem te nedelje ili početkom sledeće nedelje. A pitanje svedoka u okviru odgovora na repliku je složenije pitanje. Ali, ako uspemo da rešimo ovaj prvi deo postupka do sudske pauze, to bi onda bio dobar predlog. Mi ćemo svakako uzeti u obzir i srpske praznike, i nećemo zasedati dok praznici ne prođu, tako da mogu da planiraju svoj odmor. Hvala vam puno. Ponavljam, moram da idem, i izvinjavam se narednom Pretresnom veću.

